EKİM

Bütün Ülkelerin Proleterleri, Birleşin!

TÜRKİYE KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ Merkez Yayın Organı

Sayı: 261, Aralık 2009

TKİP MK'nın Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesine ilişkin yeni açıklaması...

Faşist cinayetlerin hesabı sorulacaktır!

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) Merkez Komitesi, Alaattin Karadağ (Nurettin) yoldaşın İstanbul polisi tarafından katledilmesine ilişkin incelemesini esası yönünden tamamlamış bulunmaktadır. Bu çerçevede, hukuksal-teknik ayrıntılardan mümkün mertebe kaçınarak, olayın gerçekleşme biçimine, suç kanıtlarına ve siyasal anlamına ilişkin aşağıdaki hususları kamuoyunun bilgisine sunmaktadır:

1- 19 Kasım 2009 tarihinde gerçekleşen yargısız infazın ardından partimiz adına yapılan ilk açıklamanın (20 Kasım 2009) girişinde şunlar dile getirilmişti:

"Partimizin seçkin üyelerinden Alaattin Karadağ yoldaşı, partimizdeki adıyla Nurettin yoldaşı, 19 Kasım gecesi devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit vermiş bulunuyoruz. Yoldaşımızın faşizmin eli kanlı cellatları tarafından katledilişine ilişkin ayrıntıları henüz bilmiyoruz. Partimizin keyfi biçimde işlenmiş bu alçakça cinayete ilişkin araştırmaları sürmektedir. Bu konuda yeterli bir açıklık sağlandıktan sonra kamuoyuna ayrıca bir açıklama yapılacaktır. Fakat şu kadarı şimdiden kesindir: Alaattin Karadağ yoldaş, polisle girdiği çatışmanın ardından yaralı olarak ele geçmiş, ele geçirilişinin hemen ardından ise polis kılıklı faşist katiller tarafından alçakça infaz edilmiştir..."

Olaya ilişkin sonraki araştırma ve incelememiz bu bilgi ve değerlendirmeyi tümüyle doğrulamaktadır. Evet, Alaattin Karadağ yoldaş, parti afişlemesi faaliyeti esnasında kendisini ve bir başka yoldaşını hedef alan silahlı polis saldırısı üzerine polisle girdiği çatışmanın ardından yaralı olarak ele geçmiş, hemen sonrasında ise olay yerine gelen polis kimlikli bir profesyonel katil tarafından infaz edilmiştir.

2- Partimizin olayın başlangıcı ve bir yere kadarki gelişim evresi, daha somut olarak da infazın hemen öncesine kadar olan bölümü hakkındaki bilgisi somut, ayrıntılı ve tamdır. Zira bu konuda, başından itibaren kamuoyuna da yansıdığı gibi, bütün bu evreyi Alaattin Karadağ yoldaş ile birlikte yaşayan ikinci bir yoldaşımız daha vardır ve sözkonusu olan bu yoldaşın dolaysız tanıklığıdır. Çatışmadan sağ olarak kurtulan yoldaşımız bu çerçevedeki tanıklığını partimize olaydan birkaç gün sonra yazılı bir rapor halinde de sunmuştur.

3- Bu dolaysız tanıklığa göre, olayın başlangıcı ve infaz öncesine kadarki gelişim seyri genel çizgileriyle şöyledir:

19 Kasım 2009 günü akşamı, biri Alaattin Karadağ yoldaş olmak üzere partimizin iki militanı, yakın zamanda toplanan TKİP III. Kongresi'ne ilişkin parti afişlerini yapmak üzere, çok sayıda fabrikayla çevrili Esenyurt-

Avcılar ana yol hattında bulunmaktadırlar. Çalışmanın tamamlanmasına yakın bir sırada polis tarafından görülmüş olabileceklerine dair bazı önemli işaretler almışlar, fakat ellerindekilerin tümünü bitirmek devrimci isteği ve kaygısıyla çalışmayı sürdürmek ihtiyatsızlığı göstermişlerdir. Son afişlerin yapıldığı bir sırada karşılarına "Yunus" diye bilinen polis ekipleri çıkmış, ardından da saldırı ve çatışmalı bir kovalamaca başlamıştır.

Kovalamacanın ilk evresinde, Alaattin Karadağ yoldaş polis ateşine tümüyle savunma ve panik yaratmak amaçlı olarak bir kaç el karşılık vermiş, böylece kaçış kolaylaşmıştır. Nitekim tam da bu sayede, daha geride kalan, silahsız olan ve bir ara düşüp yere kapaklanan öteki yoldaşımızın güvenlik içinde öne geçmesi sağlanmıştır.

Fakat polis ateş eşliğindeki kovalamasını ısrarla sürdürmüş, bu amaçla içinde sıradan insanların bulunduğu bir minübüsü yolcuları ve şoförü indirme gereği bie duymaksızın gaspetmiş, böylece de sıradan insanları kendisine bir tür canlı kalkan haline getirmiştir. (Olayı veren burjuva basın organları, gerçekte suç oluşturan bu insanlık dışı davranışı, *"Yunus ekipleri, kendilerinden kaçan iki şüpheliyi ABD'li meslektaşları gibi takip etti."* söylemi eşliğinde süsleyip püsleyerek övgülere konu etmişlerdir). Münibüslü kovalamacanın ardından Saadetdere Mahallesi 4. Cadde'de polis yoldaşlarımıza yeniden yetişmiştir. Tam bu esnada karşı yönden de 5-6 resmi polis yoldaşlarımıza doğru koşmaktadırlar. Bir kısmı yoldaşımız tarafından izelenebilen muhtemel sivillerle birlikte bu sayı gerçekte daha da fazladır.

Bu durum karşısında Alaattin Karadağ yoldaş, silahsız yoldaşına kaçmasını telkin ederek ve bunu sağlayarak, ısrarla sürdürülen silahlı kovalamaca saldırısını göğüslemek yolunu seçmiştir. Yaralı olarak ele geçmesi de bunun ardından ve nispeten kısa bir sürede olmuştur. Nitekim kaçan yoldaşımız o esnadaki yoğun silah seslerini ve izleyen kesilmeyi bizzat duyup yaşamıştır. Ters yönden gelen polislerin oluşturduğu kıskacın Alaatin Karadağ yoldaşımızın ele geçmesini kolaylaştırdığı anlaşılmaktadır.

Sağ kurtulan yoldaşımız, Alaattin Karadağ yoldaşımızın olayın bu son evresinde yeniden çatışmaya girmek zorunda kalmasının aynı zamanda kendisinin güvenliği ile ilgili olduğunu açık ve vurgulu bir anlatımla ortaya koymaktadır. Alaatin Karadağ yoldaşın saldırıyı direnişle karşılama kararlılığı sayesinde ve ters yönden gelen yeni polis ekiplerine rağmen, ikinci yoldaşımız olaydan iz bırakmadan sağ salim kurtulabilmesi bu sayede olmuştur. Bu olgu, şehit yoldaşımızın devrimci anısına yeni onur halkaları eklemektedir. Kendini gerektiğinde yoldaşı için ölümüne adayabilen bu yiğit, onurlu ve partili devrimci tutumun, Alaattin Karadağ yoldaşın tam da bu türden bir ilk davranışı olmadığını da burada özellikle açıklamayı, yoldaşımızın anısına karşı bir parti borcu sayıyoruz. Bu seferki girişimi sonuçta hayatına mal olmuş olsa bile.

4- İkinci yoldaşımızın dolaysız tanıklığı burada bitmektedir. Yoldaşımız sırtı dönük geride bıraktığı alandan gelen çok sayıda silah sesinden sözedebilmektedir ancak. Fakat olayın bundan sonraki evresi hakkında buna rağmen yeterli açıklığı sağlayacak bilgilere sahibiz. Zira olay çok sayıda insanın tanıklık edebildiği bir yerde geçmiştir ve bunlardan bir kısmı olayın hemen ardından bazı ilerici basın organlarına cinayetin çehresini aydınlatan açık ve tartışmasız bilgiler vermişlerdir. "Ford Transit Marka bir araba"dan inen "uzun boylu sivil" bir polisin Alaattin yoldaşı yerde yaralı yatıyorken infaz ettiği, bu tanıklıkların ortak söylemi ve ekseni olmaktadır. Olayın muhatabı bizzat polisken sıradan insanların yaşadığımız faşist polis rejimi koşullarında isimlerini bile vererek bu gerçekleri açıklamaları, verdikleri bilgilerin doğruluğunun tartışmasız bir kanıtı olduğu gibi işlenen cinayetin iğrençliğinin de bir göstergesidir. Çatışmada yaralı olarak ele

geçen bir devrimci, yerde yaralı yatıyorken soğukkanlıca katledilmiştir ve bu olayı izleyen vicdan sahibi emekçi insanların öfke ve tepkisine sebep olmuştur.

5- Bu tanıklıkları doğrulayan kimi yeterince açık ve anlamlı, kimisi nispeten örtük başka bazı kanıt ya da emareler de var:

- Bunlardan en önemlisi, ilerici basın-yayın organlarına yansıyan açık tanıklıklara ve bu çerçevede Alaattin Karadağ ailesi avukatlarının istemine rağmen, soruşturmayı yürüten resmi çevrelerin bu konuda henüz hiçbir girişimde bulunmamalarıdır. Savcılık bu tanıkları bizzat arayıp bulmak yerine onların açık isimlerini ve adreslerini başkalarından beklemekte, bunu da bu konuda hiçbir girişimde bulunmamanın dayanağı olarak kullanmaktadır.

- Bir ikincisi, ikinci yoldaşımız daha henüz olay yerindeyken ters yönden bir grup polisin olay yerine geldiği ve bunların muhakkak ki olaya bir biçimde katıldıkları, en azından çatışmayı izleyebildikleri halde, tutanaklarda bunlara hiçbir biçimde yer verilmemesi, tüm resmi soruşturma evrakında olayın yalnızca Yunus ekibinin dört polisi ile sınırlandırılmış olmasıdır. Bu, "Ford Transit marka bir araba"dan inerek cinayeti işleyen "uzun boylu sivil" polisi gizlemeye yönelik girişimlerin bir parçasıdır. Fakat polis ve savcılık böyle yapmakla gerçekte soruşturmada adı geçen polisleri suçlu duruma düşürmekte ve hedef haline getirmektedir. Zira infaz kesindir ve bu durumda ortada bir başkası yoksa infazı adı geçen polisler yapmış demektir. Bu olgu, kendileri suçlu ve hedef duruma düşmek istemiyorlarsa, gerçek katili açıklamak yükümlülüğünü sözkonusu polislere yüklemektedir. Zira olay onların gözleri önünde gerçekleşmiş bulunmaktadır.

Bu konuda dikkate değer ek bir olgu daha var. Yunus ekibinin mensupları ifadelerinde takviye destek istemek için daha olayın en başında telsizlerini kullandıklarını, ama telsizlerin "çıkış yapamadığı"nı, dolayısıyla takviye alamadıklarını iddia etmektedirler. Üç telsizin de (yaralı polisin ifadesini henüz bilmediğimiz için üç diyoruz) olay sırasında "çıkış yapamaması" iddiası doğal olarak inandırıcılıktan yoksundur. Bunun gerisinde olaya katılan öteki polisleri, bu arada elbette "uzun boylu sivil" katili, gizleme kaygısı olması büyük bir ihtimaldir. Olay 7. Caddede başladığı halde cinayetin gerçekleşeceği 4. Caddede tam ters yönden 5-6 resmi polis ile bazı sivillerin koşarak geliyor olması bile (bu ikinci yoldaşın dolaysız tanıklığıdır) gerçekte telsizlerin "çıkış yaptığı"nın bir göstergesi sayılmalıdır.

- İfade veren polislerin üçü de silah kullandıklarını ama Alaattin Karadağ'a isabet eder tarzda kurşun sıkmadıklarını söylemektedirler. Oysa yoldaşımıza çok sayıda kurşun sıkılmıştır. Bu durumda ya teknik incelemeyle tüm bu kurşunların aynı tabancadan (yaralı polisin tabancasından, ki bu durumda aynı polisin birden fazla şarjöründen) çıktığı kanıtlanacak, ya da olayın gerçekte bir cinayet olduğu ve "uzun boylu sivil" polis tarafından işlendiği bu açıdan da tartışmasız biçimde kanıtlanmış olacaktır.

- Bir dördüncü gösterge, gözden kaçırılan bazı çelişkilere rağmen olaya ilişkin tüm polis ve polis yanlısı tanık anlatımlarının aynı ağızdan çıkmışçasına olması/düzenlenmesidir. Bu, suçlu olduğu bir olaya ilişkin olarak önemli bir şeyleri gizlemek istediği her durumda, polisin çok iyi bilinen standart davranış biçimidir. Savcılık da kendi yönünden onu bu açıdan genellikle tam bir uyumla tamamlamaktadır. Bu olayda da bu böyle olmuştur.

- Otopsideki kaba usülsüzlüklerden kayıp mermi çekirdeklerine ve öteki bazı teknik incelemelerin yapılmamış olmasına kadar bir dizi başka gösterge, ortada örtbas edilmek istenen bir suç bulunduğunun öteki bazı kanıtlarını oluşturmaktadır.

- Bu arada, olayın hemen ardından ve olay yerinde açıklama yapan İstanbul Emniyet Müdürü'nün "üzüntüler"ni bildiren ikiyüzlü sözleri de, gerçeği bilmenin suçluluğunu

ele veren daha dolaylı bir kanıt olarak ele alınabilir. Adam öldürmeye fazlasıyla alışık olan ve sonuç tümüyle bir çatışma ürünüyse bunu övünme konusu da yapabilen bir şebekenin başının sıcağı sıcağına "üzüntü"lerini bildirilmesi çok alışılmış türden bir davranış tarzı değildir. Belli ki durum hakkında kendisine bilgi verilmiştir ve o da bunun sıkıntısıyla konuşmaktadır. Kaldı ki bu sahte "üzüntü" sözlerini suçluluğun verdiği bir telaşla aslında ağzından kaçırdığını, hemen ardından gelen "yanlış anlaşılmasın!" düzeltmesinden de anlamak mümkündür.

- Son bir nokta daha var. Bazı basın organlarına olayda yaralanan polisin "ben öldürmedim" diye bağırdığı da yansımış bulunmaktadır. Bu bilginin doğruluğunu sınama olanağımız yok yazık ki. Ama yaralı bir genç insanın gözler önünde durduk yerde infaz edilmesi ve dolayısıyla ortada açık bir suç bulunması olgusu, sözkonusu polisi telaşla bu söyleme gerçekten itmiş olabilir. Ve bu, İsanbul Emniyet Müdürü'nün sıkıntısına olduğu kadar İstanbul polisinin olayın hemen ardından güdümlü düzen basını üzerinden yürüttüğü aynı ağızdan çıkma karalama kampanyasına da kendi yönünden ışık tutabilir.

6- Özetle olayın ikinci evresinin toplam tablosundan çıkan sonuç, olayın hemen sonrasında partimiz adına yapılan açıklamadaki bilgi ve değerlendirmeyi tam olarak doğrulamaktadır: Alaattin Karadağ yoldaş çatışmalı bir kovalamacanın ardından yaralı olarak polisin eline geçmiş ve hastahaneye kaldırılmak yerine olay yerinde infaz edilmiştir.

Olayın iğrenç olduğu kadar suç oluşturan tüm özü esası da işte buradadır. Gerici savaşlar da dahil her türden çatışmalı durumlara ilişkin tüm hukuk, yasalar ve bu arada ahlaki ölçü ve kurallar, yaralı olarak ele geçmiş insanları/esirleri öldürmeyi, öldürmek ne kelime eziyet etmeyi suç sayar. İstanbul polisi işte bu canice suçu işlemiştir. Tüm kanıtlar, tanıklıklar ve yan belirtiler bu sonuca çıkmaktadır.

7- İstanbul polisinin cinayeti yeterince açık ve aynı ölçüde iğrençtir. Bunun için yoldaşımızın sağ elinin dört parmağını kaybetmiş olmasına işaret etmenin gereği yoktur. Yoldaşımızın sağ elinin parmakları yerinde olsaydı da, yaralı ve dolayısıyla savunmasız bir insanı durduk yerde katletmek yine tümüyle suç olarak kalır ve iğrençliğinden de hiçbir şey kaybetmezdi.

Evet, yoldaşımız sınıf çalışması yürütmek için girdiği bir fabrikada kapitalist sömürü çarkına sağ elinin dört parmağını kaptırmıştır, ama bunun onun örgütlü bir partili devrimci olarak silah kullanmasına engel olamamıştır. Bu da komünist bir partili işçi olarak onun payına bir başka devrimci üstünlük ve onurdur. Yoldaşımız partili devrimci siyasal çalışmasının gerektirdiği durumlarda elbette silah taşıma yoluna gitmiştir ve bu son çalışma esnasında da taşımaktadır. Ama bunu, tam da partinin döneme ilişkin eylem ve davranış çizgisini gerektirdiği sınırlar içinde, yani yalnızca en haklı ve en meşru bir siyasal çalışma ve mücadeleyi gerektiğinde savunabilmenin zorunlu sınırları içinde kullanabilmek üzere. Bu bugünün koşullarında tümüyle haklı ve meşru bir sınırdır. Sınıf mücadelesinin mantığı ve bugünkü seyri bu haklılığın ve meşruluğun temelidir. Bu ülkenin kaba ve acı gerçekleri bu sınırlarda bir devrimci savunmayı giderek daha fazla bir zorunluluk olarak dayatmaktadır. Esenyurt-Avcılar'ın resmi cinayet şebekesinin sıradan insanlardan afiş asan devrimci işçilere kadar herkesi hedef alabilen sayısız pratiği üzerinden olduğu kadar, aynı bölge içinde yer alan Haramidere haramilerinin bildiri dağıtan devrimci işçilere sıktıklar kurşunlar üzerinden de bu gerçeği görmek mümkündür.

Partimiz devrimci şiddetin sınıf mücadelesinin mantığına ve somut gelişim seyrine olduğu kadar ilke ve kurallara, siyasal bir mantığa ve ahlaka da dayalı olması

gerektiğinin tam olarak bilincindedir. Alaattin Karadağ yoldaş, aynı zamanda bu bilincin ve pratiğin saflarımızdaki en iyi temsilcilerinden biridir ve o bunu değişik defalar pratik içinde kanıtlamıştır da. Yalnızca şu son bir yıl içinde birden fazla olay üzerinden. Üstelik tam da bir kez daha silahsız ve savunmasız durumdaki bir başka yoldaşını onu ele geçirmiş polis ekibinin elinden çekip alarak. Silah kullanarak ama durum zorunlu kılmadığı için tek damla kan akıtmaksızın. Bunu bu sınırlarda burada açıklamak da proleter yoldaşımızın devrimci direnişçi anısına karşı partimiz için bir borçtur.

Partimiz, kuşkusuz olayın bilgisine hakim olamamanın sonucu olarak ve tümüyle iyiniyetle dile getirilen ama yoldaşımızın devrimci direnişçi anısını da gölgeleyen "sağ elinin dört parmağının yokluğu" söylemini bugünkü kullanım şekliyle artık duymak istememektedir. Hele bunun sanki ortadaki çıplak cinayet suçu ancak böylece oluşabilirmiş ve görülebilirmiş gibi bir hukuki gerekçe yapılmasına şiddetle karşıdır.

Evet, bu dramatik bir olaydır; kapitalizmin çıplak insan kanıyla beslenerek dönen çarklarına örgütlü bir devrimci üzerinden çarpıcı bir göstergedir. Ama işte Alaatin Karadağ yoldaş buna rağmen örgütlü ve direnişçi bir devrimcinin tutum ve pratiğinden geri kalmamıştır. Yetişkin bir yaşta ve üstelik daha bir kaç yıl önce sağ elini kullanamaz duruma düşmek, onun savaşma azmini kırmadığı gibi savaşma pratiğinden de alıkoyamamış, sağ elinden mahrum olmanın yarattığı boşluğu kısa zamanda sol eliyle doldurmasını bilmiştir. Bunun onun kendini savunma kapasitesini doğal olarak önemli ölçüde sınırladığı kolayca kavranabilir bir gerçek olsa da. İlla da dile getirilecekse, dile getirilen tam da bu olmalıdır. Gerçeğe uygun olan bu olduğu gibi, devrimci açıdan anlamlı, öğretici ve yüceltici olan da budur. Belki de bile bile soğukkanlıca infaz edilmesi, katillerinin Alaatin Karadağ yoldaşı artık bu yönüyle bilip tanımasının da bir sonucudur, bunu şu an bilemiyoruz.

8- Ortada açık ve iğrenç bir suç vardır, çatışma içinde yaralı olarak ele geçmiş bir devrimci durduk yerde infaz edilmiştir. İstanbul polisi suçluyu açıklamak, savcılık bulup çıkarmak, mahkemeler ise yargılamak ve cezalandırmakla yükümlüdür. Kurulu düzenin bugünkü o rezil yasaları çerçevesinde bile bunların tümü bir zorunluluktur. Fakat tüm bu zorunlulukların hiçbirinin gereklerinin yapılmayacağını, uygulamadaki yasaların bile emrettiği hiçbir yükümlülüğün yerine getirilmeyeceğini, açık ve iğrenç bir cinayetin daha kabaca hasır altı edileceğini, biz bu ülkenin çıplak gerçekleri, faşist rejiminin kötü ve kirli ünü ve uygulamaları üzerinden çok iyi biliyoruz. Sayılan düzen kurumlarının birleşik görevi, ilerici-devrimci akımlara ve işçi-emekçi hareketine yönelen faşist devlet terörünü, bu kapsamda oluşan suç silsilesini, el ve işbirliği ile sistemli biçimde örtmek, bu olanaklı olamıyorsa bir biçimde mazur gösterip geçiştirmektir. Tüm tarihleri, hergün bir yenisi ile uzayıp giden tüm uygulamaları, bunun kanıtıdır.

Herkesin çok iyi bildiği bu açık olgu, olayın üstüne hukuksal cephede gereğince gitmeye kuşkusuz yine de engel değildir. Zira devrimciler bu kokuşmuş alanı bile bir mücadele alanına çevirebilmesini biliyorlar ve bu konuda epeyce deneyim de kazanmış durumdalar. Katledilmiş yoldaşımızın ailesi ve yoldaşları da kendi yönünden bunu halen yapmaktadır.

Fakat biz parti olarak seçkin bir komünist işçi kadromuzu hedef alan bu cinayeti siyasal özüyle kavrıyoruz ve yanıtımızı da esası yönünden bu çerçevede oluşturmakla yükümlüyüz. Bu çerçevede, bu iğrenç cinayeti de vesile ederek, ortadaki suç şebekesinin ve silsilesinin üstüne politik olarak yürümek gerektiğini düşünüyoruz ve tüm ilerici-devrimci parti, grup ve çevreleri bu konuda birleşik bir tutuma ve pratik çabaya çağırıyoruz.

9- Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesi, ilerici-devrimci tabanda, benzerini

devrimcileri hedef alan öteki faşist cinayetlere karşı tutum üzerinden de gördüğümüz geniş bir ilgiye, öfkeye, tepkiye ve sahiplenmeye yolaçtı. Sayısız amatör site, forum ve blog üzerinden günler boyunca izledik bunu.

Benzer bir duyarlılığı belli istisnalarla devrimci akım ve çevreler de gösterdiler. Olayı teşhir ettiler, açıklama, çağrı ve protestolara düzenli olarak yer verdiler. Genellikle devrimci bir gelenekten gelen, bu konum ve kimliğini halen de iyi kötü korumakta olan parti, grup ve çevrelerin gösterdiği bu tutumu partimiz, devrimci bir konumda bulunmak ile devrimci değerleri (somutta katledilmiş bir devrimciyi) sahiplenmek arasındaki ilişkinin dolaysız bir göstergesi saymaktadır.

Fakat yazık ki bu derece alçakça işlenmiş bir cinayeti Türkiye'nin belli başı reformist çevreleri (Kürt basını bunun tek istisnasıdır) tam bir ilgisizlikle karşılamışlardır. İçlerinden bir kaçı ilk gün cinayeti sıradan bir haber sınırları içinde vermiş ve bir daha da olaya, olay etrafında olup bitenlere, yayınlarında ya da sitelerinde herhangi bir şekilde yer vermemişlerdir. Yoldaşımızın uğurlama töreni çağrılarına yer vermedikleri gibi dinci iktidar basını için bile haber değeri olan uğurlamanın kendisini de görmezlikten gelmişlerdir. Günlük reformist gazeteler genellikle iç boş şeylerle doldurdukları sayfalarında, cinayetin ilk haberi dışında, kendini bildi bile işçi olarak çalışmış, örgütlü devrimci mücadeleye tüm benliği ile katılmış, işkence, zindan, zindan direnişi, DGM yargılaması görmüş, tüm bunlardan alnının akıyla çıkmış bir işçi devrimciye iki satırlık yer verme ihtiyacı duymamışlardır. Cinayetin üstüne giden hukuk çevrelerinin açıklamalarını bile görmezlikten gelmişlerdir.

Partimiz günler boyu süren bu utanç verici tutumu, bu akıl almaz aymazlığı büyük bir dikkatle ve elbette ibretle izlemiştir. Düzenin icazet sınırları içinde tasfiyeci çürüme denilen o kapsamlı gerçeğin ne demek olduğunu, ne anlama geldiğini, nerelere kadar vardığını, bu vesileyle bir kez daha görmüş, daha iyi anlamıştır. Tüm bu çevreler devrimci olan herşeye derinden yabancılaşmışlardır, devrimci olan herşeyden belirgin biçimde ürkmekte ve korkmakta, ondan özenle uzak durmakta, onu bilerek görmezlikten gelmekte, düzenin egemenleri karşısında onunla kendi aralarına gözebatar biçimde bir sınır çizmektedirler. Alaattin Karadağ olayında da bu böyle olmuştur.

Başta 6 Mayıslar olmak üzere geçmiş devrimci dönemin kitlelere malolmuş ve böylece toplumsal meşruiyet kazanmış olaylarını/devrimci değerlerini içi boşaltımış anma ayinlerine konu edip istismar edenlerin bu tutumu aynı zamanda çirkin bir ikiyüzlülük örneğidir de. Örgütlü bir proleter devrimci olan Alaattin Karadağ, geçmiş devrimci geleneğimizin en iyi değerlerini, devrimci ve direnişçi kimlik ve tutumunu bugüne taşıyan, bugünlerde yaşatan, üstelik bunu işçi sınıfı devrimciliği çizgisinde sürdüren bir devrimci örneğinden başka nedir ki? Peki 71 Devrimcileri'ne sahip çıkanlar Alaattin Karadağlar'a neden sahip çıkmazlar? İlk grubu oluşturanlar gelinen yerde düzenin ehlileştirme ve içini boşaltma operasyonlarına konu iken, böylece onları sahiplenmek sorun oluşturmak bir yana siyasal rant bile sağlıyorken, ikinci gruptakilerin (zamanında ilk gruptakilere de yapıldığı gibi!) "terörist" olarak damgalanıp suçlanmalarından dolayı mı?

Bu vesile ile bu çevrelere, benzer durumlarda bu utancı yinelememeleri, hiç değilse ilerici bir kimliğin gerektirdiği sınırlarda bir duyarlığın gereklerinden kaçınmamaları gerektiğini herşeye rağmen hatırlatmak istiyoruz. Devrimci demokrat olarak kalamayanlar en azından bir parça duyarlı ve tutarlı ilerici küçük-burjuva demokratları olduklarını tam da bu türden olaylar üzerinden somut olarak göstermekle yükümlüdürler.

TKİP Merkez Komitesi
4 Aralık 2009

TKİP MK'nın Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesine ilişkin ilk açıklaması...

Devrimci proleter maya tutmuştur!

Partimizin seçkin üyelerinden Alaattin Karadağ yoldaşı, partimizdeki adıyla Nurettin yoldaşı, 19 Kasım gecesi devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit vermiş bulunuyoruz.

Yoldaşımızın faşizmin eli kanlı cellatları tarafından katledilişine ilişkin ayrıntıları henüz bilmiyoruz. Partimizin keyfi biçimde işlenmiş bu alçakça cinayete ilişkin araştırmaları sürmektedir. Bu konuda yeterli bir açıklık sağlandıktan sonra kamuoyuna ayrıca bir açıklama yapılacaktır.

Fakat şu kadarı şimdiden kesindir: Alaattin Karadağ yoldaş, polisle girdiği çatışmanın ardından yaralı olarak ele geçmiş, ele geçirilişinin hemen ardından ise polis kılıklı faşist katiller tarafından alçakça infaz edilmiştir.

Rezilliği ve iftiracılığı ile nam salmış kokuşmuş sermaye medyası, ağız birliği halinde, yoldaşımızı bir "terörist" olarak sunmakta, böylece faşist cellatlar tarafından katledişini mazur göstermeye çalışmaktadır. Cinayet şebekesi olarak çalışan İstanbul polisi tarafından yönlendirilen bu iğrenç karalama kampanyası, buna alet olanların karakterini ortaya koymaktan öte bir değer taşımamaktadır.

Alaattin Karadağ yoldaş, işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele eden sınıf bilinçli bir proleter, Türkiye Komünist İşçi Partisi saflarında on yıldan uzun bir süredir örgütlü komünist bir işçi, proleter devrimci bir sınıf militanıdır. Ve bu onun için onurların en büyüğüdür. Yaşamına ilişkin ayrıntıları bu açıklama ile birlikte kamuoyuna açıklanan özgeçmişinde ve 2000'li yılların başında İzmir DGM'ye sunduğu siyasal savunmasında bulmak mümkündür. Katledilen, sınıfının ve insanlığın kurtuluşu için TKİP saflarında örgütlü mücadele yolunu seçen sınıf bilinçli komünist bir işçidir. Katledilişinin biricik gerçek nedeni de budur.

Alaattin Karadağ yoldaş İstanbul Esenyurt'ta katledilmiştir. Bu aynı bölgede bir süre önce sınıf çalışması yürüten komünist işçiler de Haramidere'nin kan emici haramileri tarafından kurşunlanmışlardı. Biribirini yaklaşık altı ay arayla izleyen bu olaylar kuşkusuz rastlantı değildir. Mafya bozuntusu Sabra Tekstil patronu ile faşist çete bozuntusu İstanbul polisi aynı safın, kokuşmuş sermaye düzeninin/sınıfının farklı konumlardaki mensuplarıdır. İlki asalak egemen burjuva sınıfını ve ikincisi çeteleşmiş egemen sınıf devletini simgelemektedir. Durduk yerde sınıf bilinçli komünist işçilerin kanını akıtmak, onları birleştiren ortak paydadır.

Partimiz onları bu ortak kimliği üzerinden kavramaktadır ve tutumunu da buna göre

saptamaktadır. Durduk yerde sınıf bilinçli devrimci işçi kanı akıtmanın ne demek olduğunu elbette bu eli kanlı katiller yaşayarak görecek, öğreneceklerdir.

***

Alaattin Karadağ yoldaş, Arap-Alevi kökenli son derece yoksul bir ailenin çocuğudur. Mart 1978 Antakya doğumludur. Kendini bildi bileli işçi olarak çalışan Alaattin yoldaş 1996 yılından itibaren, daha gencecik bir işçi olduğundan beri, partimizin saflarındadır ve bu tercihini 1999 Mart'ından beri de parti üyeliği onuru ile sürdürmektedir.

Parti'ye üye olarak kabul edilmesinden kısa bir süre sonra, 14 Nisan 2001 tarihinde, fabrikalarda örgütlü bir işçi olarak siyasal çalışma yürüttüğü İzmir'deki bir işçi mitinginde gözaltına alınmış, ağır işkencelerden geçmiş, örgütlü komünist bir işçi olmanın onuru ile tam direnmiş ve ardından tutuklanmıştır. Tutukluluğunun hemen ardından o dönem sürmekte olan Büyük Zindan Direnişi kapsamında Ölüm Orucu eylemine katılmıştır. Daha sonra Ölüm Orucu direnişçilerinin toplu tahliyesi kapsamında zindandan çıkmış, çıktığı günden itibaren ise yeniden parti saflarında örgütlü mücadelesine devam etmiştir.

Zindan sonrası örgütlü partili yaşamını İstanbul'da sürdüren Alaattin yoldaş, partinin sınıf çalışmasında etkin bir rol oynamış, bu çerçevede çeşitli sanayi sitelerinde ve fabrikalarda çalışmış, partinin sesinin ve şiarlarının işçi sınıfına taşınması için canla başla çaba göstermiştir. Bu fabrika çalışmalarının birinde sağ elinin dört parmağını iş kazasında kaybetmiş, böylece sınıf bilinçli partili bir komünist işçiyken bile kapitalizmin kan emici kanlı yüzünü yaşayarak bir kez daha görmüş, acısını bir kez daha etinde kemiğinde derinden duymuştur.

Sınıf çalışması içinde elini/parmaklarını yitirmiş olmak yoldaşımızın devrimci azmini bir nebze olsun zayıflatmak bir yana, sınıf bilincini daha da keskinleştirmiş, kokuşmuş kapitalist düzene kinini daha da bilemiştir.

Bu bilinç ve birikimle yıllar boyu partinin verdiği her türlü görevi örgütlü bir sınıf bilinçli proleter olmanın sorumluluğu ve disiplini ile yerine getirdi partimizin Nurettin yoldaşı. İstanbul İl Komitesi'ne bağlı alt bölge komitelerinde profesyonel bir devrimci olarak değişik görevler aldı. Her türden görevi bilinçli ve disiplinli bir komünist olmanın verimli devrimci olanaklarıyla en iyi biçimde yerine getirdi. İşçileri eğitip örgütlemeden İstanbul'un fabrika bölgelerini ve işçi mahallelerini parti materyalleri ile donatmaya kadar.

Faşist cellatlar onu tam da bu uğraşlarından biri esnasında farkedip acımasızca katlettiler.

Partimiz proleter kökenli seçkin bir üyesini kaybetmenin derin üzüntüsü içindedir. Fakat bizzat Nurettin yoldaşın devrimci proleter kişiliği, partimizin aradığı mayayı bulduğunun en dolaysız bir göstergesidir.

Evet, devrimci proleter maya artık silinemezcesine tutmuştur! TKİP, sınıfın devrimci partisi olmak yolunda ilk büyük başarılarını elde etmiştir! Partimizde MK üyeliği düzeyine yükselen metal işçisi Habip Gül yoldaşın ardından proleter kökenli profesyonel devrimci Alaattin Karadağ yoldaş, yaşamı ve ölümü ile bu tartışmasız gerçeği simgelemektedir!..

Bu, onun ölümünün boşuna olmadığının da en dolaysız bir kanıtıdır!

Alaattin Karadağ (Nurettin) yoldaş ölümsüzdür!

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!

İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

TKİP Merkez Komitesi

20 Kasım 2009

Alaattin Karadağ (Nurettin) yoldaşın Parti üyeliği başvurusu… / Mart 1999

Evet yoldaşlar, bir proleter sizi bekliyor!

Bir zincir vardı, etle kemiğin birleşmesine engel olan, onları da çoktan kırdım!..

Büyük çoğunluğu Arap-Alevi nüfusun oluşturduğu bir kentte ve feodal kültür yapısının egemen olduğu emekçi bir aile ortamında büyüdüm. Çevremizdeki birçok aile gibi biz de belirli bir döneme kadar 9-10 nüfus tek odada sıkışıp yatar ve kalkardık. Ailemin tek geçim kaynağı tarımdı. Bunun dışında babam arada bir yurtdışına çıkar çalışırdı. İlkokul dördüncü sınıfa kadar babamın yüzünü fotoğraf dışında (ve küçüklüğümden kalan hayal-meyal bir görüntü) görmedim. İzine geldiğinde bir yabancı gibi karşılardım. Baba kelimesi lafta kalır dururdu.

13-14 yaşıma kadarki dönemim çevreden kopuk, yukarda çizdiğim aile tablosu içinde şekillendi. 9 yaşlarındayken birer hafta iki ayrı tamir atölyesindeki çalışmaları saymazsak sürekli tarım işleriyle uğraştım. Babam yurtdışından geldikten sonra beni bir akrabanın yanına çalışıp meslek (eti senin kemiği benim diyerek) öğrenmeye verdi. Hiç tatili olmayan, sabahın 5'inden akşamın 6'sına kadar süren çalışma koşulları vardı. Pazarlanmış bir mal gibi, aldığım ücretin 2-3 haftalığını babama verir, bir haftalığını da bana verirdi. Hatta hiç unutmam, bir defasında babam bu haftalığını da benden istedi. Yumuşak bir sesle, duygu sömürüsü yaparak, ben de kendime gömlek aldım, parayı gömleğe harcadım dedim, O da yüzüme tükürüp kapıyı sertçe yüzüme çarparak gitti. Ve o yaşıma kadar ilk defa kendim kazandığım parayla kendime eşya alıyordum.

Aile içindeki isyanlarım ilk olarak böyle boy veriyordu. Bu işyerinden ayrılmak istedim ailem izin vermedi. Bütün bu dönem boyunca ailemden hiçbiri destek çıkıp yardım etmedi, yani tek ve savunmasızdım. Şimdi düşünüyorum da, demek ki insanın devrimle, devrimci mücadeleyle uzaktan hiçbir bağı olmasa bile, o kadar baskı, sömürü ve yabancılaşmaya bir yerde kendini tepkiye bırakıp isyan kanallarını açıyor ve o kanal karşılığını bulursa oraya akıyor.

Bu dönemlerde akraba çevresine daha sık gitmeye başladım. Ailem onların yanına gitmeme de tepki gösterdi, çünkü aralarında toprak davası vardı. Ben bunları saçma bulur, inadına giderdim. Burada aile büyükleri arasında bazı sohbetler geçerdi. Dinledikleri müzikler çok tuhafıma giderdi. Örneğin çocukluk dönemlerimde beni Kuran kursuna göndermişlerdi, hocanın oğlu da sürekli Ferhat Tunç, Ahmet Kaya dinlerdi. Şarkı sözleri, müziğin ritmi çok ilgimi çekerdi. "Hani benim gençliğim nerede, çaldılar çocukluğumu habersiz"… Kim çalabilirdi çocukluğu, topacı, pencereyi, niye çalardı? vb… Ya da Zülfü Livaneli'nin resimlerine baktığımda bana bambaşka gelirdi. Sanki bu sözler, bakışlar, müzikler başka şeyleri, derin şeyleri ifade ediyormuş gibi gelirdi.

Ve televizyondan izlediğim filmlerde, pembe dizilerde gösterilenler... (Ailesini kaybetmiş bir çocuk, bir şekilde yoksul bir ailenin yanında hiç mutlu olmamış, sevgiyi tatmamış, birçok şeyden mahrum kalarak yaşarken, belirli bir dönemden sonra gerçek ailesi onu buluyor ve her şey tersine dönüp mutlu bir sonla bitiyor…). Ve ben de sürekli böyle duygulara kapılır, sanki benim de kaybedilmiş, kaybettiğim bir geleceğim varmış gibi gelirdi. Bütün bu yaşadığım süreçte

ailemden hiçbir destek, anlayış vb. göremedim. Aile içerisinde birkaç abim ve gençler olmasına rağmen. Ama sonraki süreçlerde gördüm ki, aile yapısı (dinsel gericiliğin içinde yoğrulmuş olması) ve daha da ötesinde sermaye düzeninin aile yapısı, kişileri kendi içlerinde birbirlerinin sorunlarına duyarsız, yabancılaşmış hale getiriyor, rekabet ve kişisel çıkarlarıyla birlikte yoz kişilikler yaratıyordu.

Bütün bu duygu ve düşüncelerle şekillenen kişiliğimle (kavgayı hiç sevmeyen, sürekli haklının yanında yer alan ama haklı haksız tartışmalarında konuşmaya cesaret edemeyen ve diğer birçok konuda kişisel veya genel olsun kendi kendime yabancılaşmış), adeta kafesinden çıkmış bir kuş gibi bu işyerinden ayrıldım. Bir dönem boyunca (birkaç ay) çalışmadım ve bu dönemde adeta bunalımlara girdim. Ailede doğru dürüst diyalog denen şey yoktu zaten ve intihar etmeye karar verdim. Evde ne varsa bir sürü hap, şurup içtim, hatta ölmek için bunların üstüne mum bile yedim. Ve bütün bunlara rağmen ölemeyeceğim diye bir his vardı içimde. Sabah uyandığımda ölmemiştim, ellerimi, her yerimi yokluyordum, yine de ölmemiştim. Damın üzerine çıkıp kendimi aşağıya atmak istedim, içimdeki his beni geri çevirdi (hani benim gençliğim nerede, çaldılar çocukluğumu habersiz, samimi gerçek dostluklar, arkadaşlıklar…).

Bütün bu rezilliğe değmez diyerek bir nevi savaş açtım kendi kendime.

Bu dönemden sonra küçük bir sanayide iş buldum. Burada çalışanların çoğunu mahalleden, okuldan, yada daha önceki işyerime gelen müşterilerden tanıyordum. Yine de bu ortam bana birçok yönüyle yabancı geldi. Sürekli arkadaşlar arasında bile çıkar çatışmaları vardı. Bir sigara veya bir kutu bira için birbiriyle yumruk yumruğa kavga edenler, bir süre sonra hiçbir şey olmamış gibi her şeye devam ederler. Gördüğüm bu arkadaşlık ilişkisinin hayalimdeki arkadaşlıkla uzaktan yakından hiçbir bağı yoktu. Ve bu ortama ayak uyduramadığım için sürekli eleştiri alıyordum. Yaptığımız iş hamallık gibi olduğundan, bir önceki işyerime göre daha iyi para alıyordum. Meselâ orda 20 alıyorsam, burada 50 almaya başladım. Aile içinde yaşanan çatışmalardan bir nebze de olsa kendimi sorumlu tutuyordum. Aldığım haftalığın yarısını babama veriyor, yarısı da bende kalıyordu. Bu da bizim pedere tatlı geliyordu.

Ve bütün bu süreçler birçok şeyi geliştirdi. Mesela bir insanla ilişki kurmak için yapılacak ilk müdahaleyi. Bir akrabamız vardı. Uzaktan gözlemlediğimde kişiliğiyle, her şeyiyle farklı gözüküyordu. Selamlaşma dışında fazla bir ilişkimiz yoktu. Ben onu daha yakından tanımak istedim, işyerini ziyaret etmekle başladım, beni görünce çok sevindi. Çalıştığı atölyeye ortak olduğu için iş ortamında rahat konuşabiliyorduk. İş ortamı, işçi, insan, komşu ilişkileri çok hoşuma gitti. Bu arkadaş tesadüfen eline geçen *Alınteri*'nin ilk iki sayısını bana verdi. Okuduğum zaman çok ilginç geldi. Beni de ilgilendiren birçok konu üzerine vurgu yapıyor, diğer (boyalı basından) çok farklı geliyordu. Bu arkadaşın bana verebileceği şey bununla sınırlıydı, ama en azından kitap sevgisini ondan öğrendim.

Derken bu arkadaşın atölyesinde çalışan bir başka işçiyle ilişkim gelişti. Onunla konuşurken kendimden bir şeyler buluyor, kafa karışıklığı olmasına rağmen bir çok şey şekilleniyordu. Bu arkadaşım da bana PKK'dan bahsediyor, emek sermaye çelişkisini, kapitalizmi ve askere gidilmemesi gerektiğini sürekli yineliyordu. Tam da her şeyimle onunla yürümeye karar vermiştim ki, her şeyi bırakıp askere gittiğini öğrendim. Öfkelenmiş, tereddüde düşmüş, soru işaretleri oluşmaya başlamıştı. Diğer devrimci hareketleri ondan öğreniyor, onlara eleştiri getirdiğini görüyordum. Buna rağmen kendisinin aynı şeyi yaptığını gördüm.

Bu ilişki bir süre böyle sürdü, derken bir başka bayan yoldaş sürdürmeye başladı. Kitapları okumaya yardım ediyor, eğitim çalışması yapıyor ve bulunduğumuz bölgenin coğrafi özelliklerini, geçmişini tartışıyor, araştırıyorduk.

Birçok şey bende şekillenmeye başladı. Yavaş yavaş pratiklere çıkmama, *Kızıl Bayrak*'ı ve bir süre sonra *Ekim*'i okumaya başlamış olmama rağmen aile içinde şekillenmiş bazı şeyleri üzerimden atamıyor ve bu hayatımın her alanına yansıyordu. Mesela bir siyasi tartışma sırasında konuşanları yanlış buluyor ama görüşlerimi belirtemiyordum. Kendi süreçlerim üzerinden şunu daha da net gördüm ki, burjuva aile düzeni içinde şekillenmiş bir birey ileride topluma girmekten çekinip her şeyde yabancılaşmayla yüzyüze kalıyor.

EKİM Hareketi içinde devrimcileştiğim için diğer devrimci yapıları sonradan öğrendim. Bölgemiz ufak bir küçük-burjuva kenti olmasına rağmen iç içe geçmişti. Burada yapılan bir pratik anında kendini hissettirip sonuç alınabiliyor. Diğer devrimci yapıları fiziki olarak tanıyıp, kitleden kopuk bir dar grup çalışması yaptıkları ve pratiksiz olduklarını gördükçe, bu bende bir hınca yol açıyor, daha da çok mücadeleyi körüklüyordu. Çevreyi gözlemlediğimde bir sürü potansiyelin yattığını görüp, görüşmelerimizde yoldaşlara iletiyordum. Onlar da ancak gücümüz oranında hareket edebiliriz diyorlardı. Bunun üzerine kendi inisiyatifimi önplana çıkartıp bir sürü yeni bölgelerde pratikler yapıyordum. Gerek o zamanın kadro eksikliğinden, bazense yoldaşların yalnız çıkmama izin vermediklerinden çalışmaları yetersiz buluyordum. Şimdi o zamanı değerlendirdiğimde, öyle davranmamam gerektiğini görüyorum. Kendimin daha çevik, pratik ve kovalamaca yada takip esnasında soğukkanlı olmamın, bizim için önemli kimi yeni bölgeler, yeni etki alanları açmasıyla birlikte, tehlikeli yönleri de vardı. Örneğin gözaltına alınmam kendi bulunduğum alanda faaliyetin o zaman aksamasına neden olurdu.

O kadar yaşanan hareketliliğe rağmen, özünde işçi de olmama, günün 12 saatinde çalışmama rağmen, yukarıda yansıttığım yabancılaşmayı üstümden atamıyordum. Belki de özünde devrimci olmayı bunun için istedim, yada hayalimdeki bir arkadaş isteği beni devrimci yapmıştı. Ama bunun altında sınıftan kopuk, kitlelere dışarıdan seslenen, kitlelerin içine girince ne yapacağını (kuru bir devrim-sosyalizm söylemi) bilmeyen yada bağlantısını kuramayan ve kendini teorik ve ideolojik olarak donatamayan bir çalışma yatıyordu. Yaşanan kimi dökülmelere, farklı siyasi sorunlara ve bende yarattığı psikolojik bulanıklığa rağmen devrime büyük bir inancım, özünde proleter bir kimlikten kaynaklanan bir inanç var.

Burjuva aile yapısı insanları birbirinin sorunlarına duyarsız, yabancılaşmış hale getiriyor, rekabeti, kişisel çıkarları önplana alan kişilikler yaratıyor. Devrimci mücadeleye tanışmayan her genç; her şey ailem içindir, ailem için varım ve ne de olsa ailemin benim üzerimde hakları var vb. biçiminde düşünür. Aile bireyi bu kadar yabancılaştırdığına ve sınıftan koparıp sınıf atlama hayallerine büründürdüğüne göre, böyle devrimci olunacağını düşünenler yanılıyor. Örnek mi? ´80 sonrası boylu boyunca duruyor.

Sonuç olarak;

Yaklaşık bir yılı aşkın bir süredir partimizin saflarında örgütlü bir komünist olarak sınıf mücadelesinin içindeyim. Yaşadığım süreç beni çok olumlu bir şekilde geliştirdi. Kendimi bildim bileli işçi olduğum için sınıfla bağ kurmak bana zor gelmedi. Üretim alanından kurduğum ilişkiler bana yeni yeni olanaklar sunuyor ve ilişki ağını geliştiriyor. Ben özünde bir işçi, devrimci bir işçi olarak şunu daha da net anladım. Önemli olan sosyalizmi, sınıf partisini, öncü işçi kavramlarını militanca ezbere bilmek değil, onun hayattaki karşılığını hissetmek ve işçi kitlelerine onların gündelik ve genel yaşantılarında karşılığını hissettirmek ve yakıcı bir ihtiyaç olduğunu kavratmaktır.

Günü gününe 12-14 saat sınıfın içerisindesiniz. Fabrikanız bazında işçi sınıfının arayış içerisinde olduğunu, bir şeylere, birilerine güvenmek istediğini görüyor, gözlemliyor ve yaşıyorsunuz. Küçük kazanımların nasıl da işçileri kaynaştırdığını görüyorsunuz. Bununla birlikte egemen sınıfın kültürü altında olduklarını, terörle, baskıyla, işsizlikle, din tacirleriyle sindirilip susturulduklarını görüyorsunuz. Ve bu egemen sınıfın, yani asalak burjuva sınıfının muhakkak yok olması gerektiğini, bunu yıkacak olan motor gücün yine de bu susturulmuş, sindirilmiş, arayış içerisinde olan işçi sınıfı olduğunu ve sizin de hedefinizin bıkmadan usanmadan bunu bu işçi kitlelerine anlatmak ve kavratmak olduğunu görüyorsunuz.

Ve bu bakış açısıyla partiyi, komünist işçi partisini, TKİP'yi kavrıyorsunuz... İşçi sınıfının en direngen, en tutarlı ve en kararlı kesimini etrafında toplayıp tüm sınıfı kuşatacak, kendi politikalarıyla yönlendirecek ve devrimin yıkılmaz dayanağı haline getirecek olan bir partiyi, çürümüş ve kokuşmuş bu sermaye düzenini hak ettiği tarih çöplüğüne gönderecek olan partiyi, TKİP'yi karşınızda buluyorsunuz...

Yoldaşlar, her şeyimle ve bu perspektifle kendimi devrime adadığımı söylüyor ve ilişkilerimin daha da üst boyuta taşınmasını talep ediyorum! Parti üyesi olmak istiyorum!..

Evet yoldaşlar, bir proleter sizi bekliyor!

Nurettin / Mart 1999

Alaattin yoldaş sonsuzluğa uğurlandı...

Alaattin yoldaş ölümsüzdür!

19 Aralık günü polisle girdiği çatışma sonucunda yaralı ele geçen Alaatin Karadağ yoldaşın faşizmin eli kanlı katilleri tarafından katledilmesi, devrimci güçlerin anlamlı bir devrimci sahiplenmesi ile protesto eylemlerine konu oldu.

İlk olarak İstanbul'da katledildiği yerde, kızıl bayraklar ve öfke yüklü sloganlarla kitlesel bir yürüyüş ve eylem gerçekleştirildi. Ardından Adana, Ankara ve İzmir'de gerçekleştirilen ortak eylemliliklerde katliamcı devletten hesap sorulacağı haykırıldı.

Alaattin yoldaşın sonsuzluğa uğurlanmasında da aynı güçlü devrimci dayanışma sergilendi, kitlesel anma törenleri düzenlendi.

İlk uğurlama töreni Gazi'de gerçekleştirildi. Gazi sokakları "Alaattin yoldaş ölümsüzdür! / TKİP" şiarlı yazılamalarla donatılmıştı. Gazi eski karakol önünde "Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür! / Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez! / BDSP" pankartı arkasında bir araya gelen ilerici ve devrimci güçler kızıl bayraklar ile yoldaşımızın resimlerini taşıdılar. Gazi Cemevi'ne kadar süren yürüyüş boyunca "Katil devlet hesap verecek!", "Alaattin yoldaş ölümsüzdür!", "Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" vb. sloganlar haykırıldı.

Cemevi bahçesinde gerçekleştirilen anma saygı duruşu ile başladı. Ardından TKİP Merkez Komitesi'nin açıklaması okundu. Anma boyunca sloganlar haykırıldı, marşlar söylendi, konuşmalar yapıldı, mesajlar okundu. Şiir dinletisinin ardından Alaattin yoldaş sloganlarla Antakya'ya uğurlandı.

Antakya'da ilk olarak Karaali köyünde, Alaattin yoldaşın ailesinin oturduğu evde bir anma töreni gerçekleştirildi. Ardından, ailesinden, yoldaşlarından, devrimci ve ilerici güçlerden oluşan kitle köy girişinde kortej oluşturdu. Önde Alaattin Karadağ'ın fotoğrafları, "Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür! Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez! / BDSP" pankartı arkasında, kızıl bayraklarla yürüyüşe geçildi. Sloganların hiç susmadığı yürüyüşte, Karaali köyü halkına katil devleti teşhir eden konuşma yapıldı.

Yaklaşık bir saat süren yürüyüşün ardından araçlara binilerek mezarlığa gidildi. Alaattin Karadağ yoldaşlarının omuzlarında, öfkeyle haykırılan sloganlarla mezarlığa kadar taşındı.

Karadağ'ın bir yoldaşının konuşması ile başlayan anmada devletin katliamcı kimliği teşhir edildi. Devrim şehitleri adına gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından, yoldaşın abisi Abdullah Karadağ tarafından bir konuşma yapıldı. Karadağ, emek ile sermaye arasında verilen bu savaşta kardeşinin şehit düştüğünü, Denizler'den, Mahirler'den, İbolar'dan, Habipler'den devralınan bayrağın bundan sonra da Alaattin'in yoldaşları tarafından taşınacağını dile getirdi.

Konuşmanların ardından Nazım Hikmet'in "Telgraf" şiiri okundu. Devrimci marşların yanısıra Alaattin yoldaşın sevdiği Drama Köprüsü ve Arapça Meryem türküsü söylendi ve sık sık parti sloganları atıldı. Atılan öfkeli sloganların ardından uğurlama sona erdi.

Dünyaya gururla bakan proleter devrimci Alaattin yoldaşa...

Devrim ve sosyalizm davası senin gibi proleterlerin omuzlarında yükselecek!

Merhaba Alaattin (Nurettin) yoldaş,

Partimizin 3. Kongre duyurusunun coşku ve müjdesini işçi ve emekçilere vermeye hazırlandığımız bir sırada, 19 Kasım akşamı İstanbul Esenyurt'ta, Avcılar-Esenyurt polisi tarafından infaz edildiğin haberiyle sarsıldın. Sermaye devletine, onun işçi, emekçi ve devrimciler üzerinde bir terör mekanizması gibi işleyen düzenine duyduğum kinin bir kat daha arttı.

Katliamın ertesi günü, sahibinin sesi olan medya, sermaye devletinin sözcülüğünü üstlenerek sokaklarda devrimci işçi kanı akıtanları alkışlayarak çığırtkanlık yapmıştı. Pencere, balkon ve sokaktaki görgü tanıklarının anlatımları ise, senin yaralı olarak yakalandığın, Ford transit marka araçtan inen sivil bir polisin üzerine ateş ederek seni orada infaz ettiği yönündeydi. Hemen sonrasında Karadağ ailesi olmadan otopsinin yapılması, aileye yönelik tehdit ve baskılar, delil karartma girişimleri vb., tüm bu somut bilgilere rağmen, sermaye medyası, suskunluk fesadıyla davranarak sokak ortasında açıkça işlenen katliamı bilmezden, görmezden ve duymazdan geldi.

Katliamcılığı ile nam salmış cinayet şebekesi Avcılar-Esenyurt polisi, onu koruyup kollayan sermaye devleti ve işbirlikçi medyası bilmelidir ki, bunun hesabı kendilerinden elbette bir gün sorulacaktır. Bundan hiç kuşku duymuyorum. ABD emperyalizmi ve İsrail siyonizminin Türkiye'deki uşak ve beslemelerinin de bundan kuşkuları olmasın.

Sevgili yoldaş,

Yüreğimi sarıp sarmalayan yalnızca duyduğum kin ve öfke olmadı. Yüreğimde taşıp kabaran sana duyduğum sevgi ve bağlılığın derinlikleri oldu. Senin gibi bir yoldaşa sahip olmanın onuru oldu. Senin gibi bir abiye sahip olmanın gururu oldu. İnsanlar bir ömür yaşar, oysa sen, daha gencecik yaşınla birkaç ömür yaşadın. Yaşamının her anını bir direniş manifestosuna çevirdin.

Tanıştığın andan itibaren örgütünü, partini sahiplendin. Kendinle bütünleştirdin. Senin deyiminle "et ve tırnak" gibi oldun. Ölüm Orucu'nda bedenin hücre hücre erirken bile, gözlerinde ve yüreğinde kabına sığmayan bir sevdaydı parti. Fabrikada kapitalist patronlara, işkence tezgâhlarında işkencecilere gösterilen direngen bir tutumdu. Geleceğin özlemiydi parti. Yarınlara duyulan büyük bir inançtı. Coşkulu ve berrak bir yaşamdı. Bir tükenmez inançtı, tüm fırtınalara inat. Bir yorulmaz yürek... Parti sendin çünkü. Tıpkı Habip, Ümit, Hatice ve Hüseyin yoldaşlar gibi... Tıpkı devrimci mücadelemizde kilometre taşları olan Mahirler, Denizler ve İbrahimler gibi... Uğrunda hapisler yatılan, işkenceler görülen, ser verilip sır verilmeyendi. Uğrunda tereddütsüz ölünendi. *"Yaşamı köleleştirilmiş milyonlarca işçi ve emekçi için"* direnmekti. Düşmana teslim olmayıp son nefesine kadar etinle tırnağınla

direnmekti, tıpkı senin gibi...

Sevgili yoldaş,

Her zamanki gibi seni kıskandığımı söylemeliyim. Devrimci mücadelede her an şehit düşebileceğimizin bilinceydim. Ancak önceliğin ben olmasını isterdim. Çünkü seni çok seviyordum. İşte bu nedenle seni kıskandım. Aşkolsun sana ki, ardında tertemiz ve lekesiz bir yaşam bıraktın. Ölümle alay edip ölümsüzler kervanına katıldın. Seni katleden canlı ölülerin korkusunu büyüttün. Tarih tanık olsun ve bu ölüler yığını bilsinler ki, sağ elinin dört parmağını kullanabiliyor olsaydın seni bu kadar kolay infaz etme cesaretini gösteremezlerdi. Zira her ölümle burun buruna geldiğinde gösterdiğin cesaretin nice tanığı oldu, değil mi?

Nadiren de olsa seni görebilme umudunu bilmek bile benim için tarifsiz güzellikteydi. Ya da bir selamını almak bile içimi ısıtmaya yeterdi. Şimdi aramızdan fiziken ayrılmış olmanın boşluğunu yaşayacağım. Fakat benliğimde ve yüreğimde seni her zamankinden daha çok duyumsayacağım. Biliyorum, söylediklerimi duysan, *"ben zaten sizinleyim, beni yok edebilirler ama partiyi yok edebilirler mi, yığınların öncüsünü..."* derdin. Haklısın yoldaş öylesin. Ve nefesimin son anına kadar da hep öyle kalacaksın.

Seni işçilere, emekçilere ve yoldaşlara elbette anlatacağız. Kardeşin ve yoldaşın olarak bu görevi bir an önce yapmanın telaşı içerisindeyim.

Seni anlatmaya en baştan başlamalı. Hani o ilk örgütlendiğin süreçten ve beni de örgütlediğin o heyecanlı günlerden...

"Proleter devrimci maya" sende nasıl tuttu?

'78 yılının 3 Mart'ında, dört mevsim yağmurun eksik olmadığı güzelim Antakya'da, Amik Ovası'na hayat veren Asi nehri diyarında, yedi kardeşin dördüncü çocuğu olarak dünyaya geldin. Son derece yoksul bir ailede büyüdüğün için ilkokuldan sonra okuyamamış ve hemen işçilik hayatına atılmıştın.

Daha çocukluğundan beri kardeşlerim arasında en ayrıksı olanı sendin. Tüm kardeşlerimi çok sever fakat nedenini bilemediğim bir biçimde seni daha çok severdim. Hepimizin neşe kaynağıydın. Soğuk kış geceleri ya da tadına doyumsuz yaz akşamlarında bizleri etrafına toplar ve gözlerimizden yaşlar akasıya güldürürdün. Belli yeteneklerinle göz doldururdun. Sorumluluk duygusu sende daha o zamandan beri çok gelişmişti. Mesela kışın yakacak odunumuz mu yok, iş çıkışı gider çevreden odun toplardın. Veya meyvenin bu kadar bol olduğu bir yerde biz yiyemiyor muyuz, bir yerlerden bulur getirirdin. Bizler de sayende yerdik. Yoka yok demez bu açıdan yaratırdın. Annemin hep övünç kaynağıydın.

Birileri senden bahsederken gözlerinde hep gülümseyen ışıltı olurdu. Ben de senin gibi bir abiye sahip olduğun için hep gurur duyardım. Senin yanında olduğumuzda güvenli ve rahat olur, sürekli seninle beraber olmak isterdik.

Hani partiye üyelik başvurusunda bahsettiğin o intihar girişimi var ya, hadi onu da anlatayım. Sen daha 15 yaşlarında olmalıydın. Bir gün köyde Lider adında bir kıza sevdalanmış, ona mektup yazarak fırında çalıştığın bir çocukla göndermiştin. Sanırım bunu birkaç defa tekrarlamışsın. Kız durumu babasına bildirmiş. Bir gün hışımla gelen babası seni dövmeye yeltenerek kızının peşini bırakmazsan polise şikâyet etmekle tehdit etmişti. Babam seni elinden almış ve kendi elleriyle dövmeye başlamıştı. Bir-iki abimin araya girmesiyle olay yatışmıştı. Köyde pek görülmeyen bu olay bir süre konuşulmuştu. Abilerim ve yakın akraba gençleri de alaylı konuştuğu için çok zoruna gitmiş, kendini yalnız hissetmiştin. Seni anlamayan bu dar ve gerici ortama kızmış, isyan bayrağını çekmiştin. Ben ise bu olaydan etkilenmiş ve sana yapılanlara çok üzülerek, destek olmaya

çalışmıştım.

Aradan bir süre geçtikten sonra bir akraba aracılığıyla devrimci yayınlarla tanıştın. Çok geçmeden eve hiçbirimizin görmediği, adını duymadığı kitaplar getirmeye başladın. Ve nihayet EKİM'le tanıştın. Daha en başında anlam veremediğim bir değişikliğin sende yaşandığını gözlemlemeye başladım. Örneğin kendi yatağını topluyor, yemeğin hazırlanmasına yardımcı oluyor, bizlerin sorunlarıyla ilgileniyor ve ayrıca annemle bir arkadaş gibi konuşmaya çalışıyordun. Bu apaçık değişikliğin her hafta sonu gittiğin Antakya olduğunu (buralarda görüştüğün insanlar olduğunu) anlamaya başlamıştım. Bu arada bana da sık sık devrimci romanlar vermeye, özel olarak ilgilenmeye başlamıştın. Bir gün katıldığımız 1 Mayıs'tan sonra, gözlerinde ışıltıyla heyecanın karışımı şimdi bile anımsadığım bir duyguyla *Kızıl Bayrak*'ı vermiş ve oturup beraber okumuştuk. Aynı zamanda diğer devrimci yayınları da okumamıza rağmen nedense *Kızıl Bayrak* bana daha farklı gelmiş ve onu okumayı tercih etmiştim. Bunun hemen ardından başka insanlarla (yoldaşlarla) tanıştırmanı talep etmiş ve bu isteğimi yerine getirdiğin için beni çok mutlu etmiştin. Çok sürmeden seninle böylece yoldaş olduk.

Sorumluluk ve soğukkanlılığın sonucu pek çok olayla karşılaştığında rahatlık gösteriyor ve içinden çıkabiliyordun. Bir defasında, benim ilk pratik deneyimim sırasında yaşadığımız bir kovalamacada buna tanık oldum. Ben bildiriyi bıraktıktan sonra peşimden bizi fark eden bir adam bağırmaya başlamıştı. Sen de benim oradan uzaklaşmamı sağlamak için kendini ortaya atmış ve bir süre kendi etrafında koşturmuştun. Gizlendiğim yerden seni görünce çıkmış ve oradan uzaklaşmıştık. Ardımızdan peş peşe silahlar sıkıldı. Fakat bildirileri bitirip öyle döndük.

Pratik çalışmalara her zaman katılıyor ve sürekli yeni alanlar açmaya çalışıyordun. Çalışmada gösterdiğin azim ve coşkuyu çevrendeki genç yoldaşlara da hissettiriyordun. Seninle bir kez bile pratik çalışmaya katılan bir yoldaş, bu yanıyla senden çok etkileniyordu. Bir gün dikkat çekmemek için, üç yoldaş pratik çalışmaya çıktık. Üç kişi olmamıza rağmen diğer yoldaşlar senin neden gelmediğini sordular. Pratik faaliyeti yetersiz buluyor ve daha fazlasını yapmak gerektiğini söylüyordun. Bu açıdan çalışmanın taşınmadığı her yeri ve her ortamı bu gözle de değerlendiriyordun. Örneğin akrabaların oturduğu bir köy ya da gidilen bir düğün, konser, etkinlik vb. gibi.

EKİM'le kurduğun bağın nasıl da sağlam temellerde olduğunun dolaysız tanığı olarak şunu söylemeliyim ki, sen örgütü ve örgütlü mücadeleyi her adımda hissederek yaşayan bir devrimci oldun. İlk örgütlediğin işçi olarak bana bunu öğretmeye çalıştın. Ve bu sayede ben de birçok işçi örgütlemiş oldum.

Sana dair unutamadığım anılar arasında bir tane daha anlatayım. Ben örgüte nasıl üye olunduğunu sorduğumda, her zamanki gibi bu soruyu çok önemsemiş ve *"örgütü etinde, kanında ve canında hissediyorsan sen örgüt üyesisin demektir. Çünkü örgüt biziz"* demiştin.

Yine bir gün heyecanla örgütle kesilen bağın kurulduğunu söyleyerek *EKİM*'i verdiğinde, gözlerinde parlayan ışığın olduğunu gördüm. Bununla elime geçen yayının taşıdığı değeri anladım. Çok geçmeden İstanbul'dan bir yoldaşın geldiğini ve benimle tanışmak istediğini söylediğinde de aynı ışıktı gözlerinde parlayan. Tanışmak için sabırsızlıkla beklediğim bu yoldaş Hatice yoldaştan başkası değildi. Ve onu tanıdığımda senin gözlerindeki ışığın neden parladığını daha iyi anladım.

Askerlik sorununun ortaya çıkması üzerine bundan sonraki yaşamına yön verecek kararı vermekle karşı karşıya kaldığında, tereddüt etmeden devrimci mücadeleyi seçtin. Ve senin gibi proleterlerin arasına katılmak üzere büyük kentlere doğru birlikte yolculuğa çıktık.

Sen çoğunlukla 12 saat fabrikada çalışır, hiç uyumadan halletmen gereken işleri bitirir

ve çok az uyuyarak kalan zamanda işçilerle ilgilenirdin. Onlarla kâh kahvede görüşür, kâh sendikaya götürür, kâh evlerine giderdin. Bunun meyvelerini alman da çok sürmezdi.

Bir gün aynı fabrikada çalıştığın bir işçinin evine birlikte gittik. İşçinin eşi bana şöyle demişti: *"Benim eşim geleneklerine bağlı kapalı bir insandır, eve kesinlikle iş arkadaşlarını getirmez, ancak abinle tanıştıktan sonra çok değişti, böyle bir abiye sahip olduğun için onunla gurur duymalısın."*

Bir başkası ise göçmen bir aileydi. Evde büyükanne, çocuklar, anne, herkes sana büyük bir saygı ve sevgi besliyordu. Örneğin, işçinin annesi dinine bağlı bir kadındı. Oysa sen onunla dini tartışıyordun, fakat bunu kaba ve sert bir tutumla değil anlayacağı bir şekilde yapıyordun. Yine de bu yaşlı kadın seni çok seviyor ve *"bir oğlum da sensin"* diyordu. Bunun gibi pek çok örnek daha var.

Sen sadece birlikte çalıştığın işçileri değil hiç tanımadığın işçileri de etkileyebiliyordun. Bir defasında ücretlerimizi vermekte ayak direyen, işçilerin silahla tehdit edildiği fabrikaya birlikte gittik. Fabrika önünde bekleyen işçiler etrafımızı sarıp bu doğal ama etkileyici insanın kim olduğunu benden öğrenmeye çalıştı. Yalın ve doğallığınla konuşurken işçilerdeki etkileşimi görünce ben de etkilendim.

Seni yalnızca örgütçü kimliğinle değil, ev yaşantısında sahip olduğun örnek pratiğinle de hatırlayacağız. İşte olduğum bir günde halıları yıkamıştın. Mahalledeki kadınlar şaşkın bakışları ve böyle bir abiye duydukları hayranlığın karışımıyla sana hemen yardım etmişler ve kısa sürede halılar yıkanmıştı. Ben *"neden beni beklemedin, birlikte yıkardık"* dediğimde, *"senin yorgun olabileceğini düşündüm"* dedin. Eğer fırsat bulup bulaşıkları yıkayamamışsan not bırakır ve özür dilerdin. Ben gece geç saate kadar mesaiye kaldığımda, genellikle seni yemeği hazırlamış ve beni bekler vaziyette bulurdum. Böyle durumlarda işyerinde yemek yediğimi, beni beklememeni defalarca söylememe rağmen sen yemez yine de beni beklerdin.

Seni her fırsatta sonucu ne olursa olsun yardım elini uzatmanla da hatırlayacağız. Yine bir gün oturduğumuz ev sahibinin kızı bize gelerek bir sorununu paylaşmış ve senden yardım istemişti. Çalıştığı fabrikada bir erkek işçiyle birbirlerine âşık olmuşlar. Fakat sevgilisi Kürt olduğu için ailesi bu ilişkiye karşı çıkıyor, onu işten çıkartarak ilişkisini kesmeye çalışıyorlar. Genç kızın talebi sevgilisini arkadaşınmış gibi bizim eve getirip görüşmelerini sağlamandı. Ve sen hiç düşünmeden bu isteği yerine getirdin. Sonrasında genç kızın küçük kız kardeşi bunu babasına anlattığında, kibarca ev sahipleri tarafından evden çıkarıldık.

Ölüm Orucu süreci bir yeniden doğuş ve Parti'yle bütünleşmendi

2001 Nisanı'nda, İzmir'de, Emek Platformu'nun düzenlediği kriz karşıtı mitingten alınıp tutuklandığında soluğu Ölüm Orucu'nda almıştın. Dışarıda iken de Ölüm Orucu sürecinin dış ayağını yeterince iyi öremediğimizden yakınıyor ve yapılanları çok yetersiz buluyordun. Bu bilinç açıklığına sahip olduğundan Ölüm Orucu sürecine dâhil olmak için sabırsızlanıyordun. Yaşanan sürecin sonuçları ve ağırlığı hakkında kafan netti ve her ne olursa olsun bu süreç senin tarafından göğüslenecekti. Öyle de oldu. Birçoğunun ileri kadrolar nezdinde zayıf düştüğü, devrime sırt döndüğü bu süreçten, sen alnının akıyla çıkmayı başardın. Çünkü sen devrimi ve devrimci mücadeleyi etinde ve kanında yaşıyor, partiyi kendinle cisimleştiriyor, Habip, Ümit ve Hatice yoldaşlardan devraldığın bu bayrağı yukarılara taşımayı boyun borcu biliyordun.

Tahliye edildikten kısa bir süre sonra seninle görüştüğümde bunu net olarak gördüm. Bana sürekli partiyi anlatıyordun. Tanışamadığın için çok üzüldüğün Habip

yoldaşın, Ümit ve Hatice yoldaşların sürekli yanında olduğunu söylüyordun. Her soluğunda onları hissettiğinden ve sürekli olarak seninle birlikte olduklarından bahsediyordun. Partiyi bilmek, anlamak işte bu diyordun. Bilinç açıklığına sahip olmayan bir insan senin hissettiklerini anlayamaz ve anlamlandıramazdı.

İşte bu bilinç açıklığıdır, gönlü sizden yana olsa da fiziksel olarak zayıf düşerek Ölüm Orucu'nu bırakan PC'li bir bayanın elinden tutup onu kaldırmak istemen. PC'nin onu "hain" ilan etmesine rağmen ona manevi güç vermeye çalışman. Bu durum karşısında senden çok etkilenen bayan, sonradan anlaşıldı ki, tahliye olduktan sonra Antakya'ya sırf bizimkileri ziyaret etmek için gitmiş.

"Acılar da sevinçler gibi olgunlaştırır insanı"

İşçilerin 12 saat sigortasız olarak çalıştırıldığı fabrikada, bozuk bir prese sağ elini kaptırıp dört parmağını kaybettiğin anı, çok sonraları anlatırken bile soğukkanlılıkla gülerek anlatmıştın. Ve bana şairin deyimiyle *"acılar da olgunlaştırır insanı"* demiş, bu olayın coşku ve azmini daha da bilediğini ifade etmiştin. Gerçekten de öyle olmuş, senin azminin ve mücadeledeki coşkunun daha da arttığını gözlemlemiştim. Şimdi hatırlıyorum da, sana duyduğum saygı ve sevgim her zamankinden daha çok artmıştı. Sınırlı sayıdaki her görüşmemizden sonra bu duygunun derin izleriyle ayrılıyordum senden.

Katillerini unutmayacak ve unutturmayacağız!

Filistin halkında bir gelenek vardır. Bu geleneğe göre, şehitlik mertebesi ulaşılan en yüksek mertebedir ve bu nedenle şehit düşenlerin aileleri onurlandırılır. Yerlerine yenileri katılır. Şimdi sen de aileni, dostlarını, sevenlerini, yoldaşlarını ve partini onurlandırdın. Erdemli kıldın.

Kardeşlerim!

Bu onuru taşıdığınızı bilin. Alaattin'le daha çok gurur duyun. Gözyaşlarınızı düşmana belli etmeyin. Öfkenizi ondan hesap sormak için biriktirin. Çocuklarınıza Alaattinler'in davasını öğretin. Bu yiğit proleter devrimcinin bizlere bıraktığı mirasa sahip çıkın.

Sevgili yoldaş,

Seni her astığımız afişte, her dağıttığımız bildiride, şiarlarımızla süslediğimiz her duvarda hatırlayacağız. Seni fabrikalarda sınıf çalışması yürütürken, eylemlerde kitleye hitap ederken, işkencehanelerde direnirken hatırlayacağız. Seni pusuya yatmış düşmana karşı son nefesini verirken bile gözlerinde parlayan ışıkla hatırlayacağız. Seni "uğrunda tereddütsüz" öldüğün, sarsılmaz inanç duyduğun parti ve devrim davasında yaşatacağız.

Seni İzmir Çiğli Organize'den, Menemen'den, Pınarbaşı'ndan, Gaziemir'den, işçi ve emekçi semtlerinden hatırlayacağız. Seni İstanbul'da Esenyurt'tan, Kıraç'tan, işçi ve emekçi mahallelerinden hatırlayacağız. Seni, Hadımköy'den, haramilerin yuvası Haramidere'de Sabra Tekstil'den hatırlayacağız. Metal, plastik ve tekstil işçileri onları örgütleme azminle seni hatırlayacaklar.

Sen kavganın hakkını verdin. Kanınla partimizin bayrağını kızıllaştırdın. Şimdi sıra bizlerde.

Anıların önünde saygıyla eğiliyorum.

Hoşçakal abim, hoşçakal dostum, hoşçakal yoldaşım.

Alaattin Karadağ (Nurettin) yoldaş ölümsüzdür!

Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz!

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

Yaşasın Partimiz TKİP!

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

Kardeşin, dostun, yoldaşın

Yerin yedi kat altına girseler de!..

Parti çalışmasının her alanında ayrım gözetmeksizin bir sıra neferi ruhuyla ve bir profesyonel devrimci bilinci ve deneyimi ile yer alan Alaatin Karadağ yoldaş, son yıllarda Esenyurt'un fabrika bölgeleri ve işçi semtlerinin düzenli olarak illegal parti materyalleri ile donatılmasında etkin rol oynayan parti militanlarından biriydi. Nitekim bu örnek militan tutumunu son olarak da TKİP III. Kongresi'ne ilişkin parti afişlemeleri üzerinden gösterdi ve faşist katiller tarafından tam da böyle bir faaliyet esnasında katledildi.

*Burada yayınladığımız metin **Ekim**'de yayınlanmak üzere partiye 20 Ekim 2009 tarihinde ulaşmıştı. Fakat **Ekim**'in Kasım 2009 tarihli son sayısı (sayı: 260) tümüyle III. Parti Kongresi metinlerine ayrıldığı için öteki bazı yazılar gibi, Alaattin yoldaşın Ekim ayı başında İstanbul'da yapılan emperyalist haydutlar toplantısına ilişkin olarak İstanbul Esenyurt bölgesinde yürütülen faaliyete ilişkin haber metni de yayınlanamadan elimizde kaldı.*

Benzer bir faaliyet içinde yalnızca bir ay sonra katledilmesi, yoldaşımızın Ekim ayı pratik faaliyetlerine ilişkin bu haber metnine apayrı bir politik-manevi değer kazandırmaktadır... Bu metnin bu gözle değerlendireceğine inanıyoruz ve işçi sınıfının yiğit evladı, profesyonel devrimci Nurettin yoldaşımızın anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz...

***

Emperyalist haydutlar, yerin yedi kat altında özel olarak inşa edilen toplantı salonunda ve büyük bir polis ordusu korumasında, 1-7 Ekim tarihleri arasında İstanbul'da toplandılar. Savaş örgütlerini ağırlayan sermaye adına ülkeyi yönetenler ise emperyalist-kapitalist düzenin bekası için çalışan emperyalist efendilere saygıda kusur etmediler.

Dünya işçi-emekçileri nazarında sermaye devleti payına utanç verici olan bu durum, Türkiye'deki komünist-devrimci ve ilerici öncü güçleri şahsında politik moral ve kazanımlarla geçti. Yerin yedi kat altında toplanmalarına rağmen emekçilerin militan öfkesinden kurtulamadılar. Verdikleri sosyal mesajın nedeni de esas olarak sokakları kuşatan bu öfkedir. Dünyanın her köşesinde işçi sınıfı ve emekçi halklara karşı işlenmiş sayısız suçla karanlık bir geçmişe sahip olan bu örgütler hak ettikleri biçimde karşılandılar. Yeni bir dünya düzeni kurmak iddiasıyla toplanan emperyalist haydutların zirvesi, sokakları kuşatan protesto gösterilerinin gölgesinde kaldı.

Bizler de kendi yerelimizde işçi-emekçileri bu haydutlara karşı mücadeleye seferber etmek, biriken tepkilerini sokaklara akıtmalarına sevk etmek amacıyla yerelimizin belirli merkezi güzergâhlarına yazılamalar gerçekleştirdik. Habipler'imizin, Ümitler'imizin yaktığı direniş meşalesi on yıldır bu devrim toprağını aydınlatmaya devam ediyor. Emperyalist haydutların bu zirvesinin ayın zamanda 10. yılını geride bırakan Ulucanlar katliam ve direnişinin yıldönümüne denk gelmesi dolayısıyla Ulucanlar gündemli yazılamalarda da bulunduk. ***"Kahrolsun emperyalizm! İMF-DB defol!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "Kahrolsun emperyalizm yaşasın sosyalizm!", "İMF-DB defol!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!", "Ya barbarlık ya sosyalizm!", "Yaşasın Ulucanlar direnişimiz!", "Devrimci irade teslim alınamaz!"*** şiarlarından oluşan yazılamalarımızdı bunlar.

Faaliyetimizi Tokat-Yeşilkent mahallelerinin giriş güzergahları, Esenyurt Tabela ve Köyiçi güzergahları, Kıraç Hadımköy yolu ve fabrikalar bölgesi ile Haramidere mahallelerimize taşımış olduk. İstediğimiz yaygınlıkta olmasa da bu faaliyetimiz yerelimizde kendini hissettirdi. Zira bizim bölgemizde gündeme dair bizim dışımızda faaliyet yürüten olmadı.

Emperyalistler ve uşakları, kapitalizmi savunma ve ideolojik olarak pazarlama gücü bulamadıkları için kapitalizmden başka bir seçenek olmadığı söylemine sarılıyorlar. İMF-DB şefleri tarafından geleceğe dair çizilen felaket tabloları ayın zamanda bu amaca hizmet ediyor. Dünya işçi ve emekçi halklarının toplumsal yaşamın önünde bir engele, sırtlarında koca bir ur'a dönüşen emperyalist-kapitalist sistemi yıkmak dışında bir seçenekleri olamaz.

Rosa Luxemburg yoldaşın şiarı bugün her zamankinden daha anlamlı, daha yakıcı ve daha günceldir:

"Ya barbarlık içinde çöküş, ya sosyalizm!"

Esenyurt'tan Komünistler

20 Ekim 2009

Alaatin Karadağ yoldaşa...

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

Alaatin Karadağ yoldaşın katledilmesi büyük bir öfkenin yanısıra yaygın bir devrimci sahiplenme ile karşılandı. Ardından devrimciler, yoldaşları ve dostları tarafından kaleme alınan çok sayıda metne günlük ***kizilbayrak.net*** *sitesinde yer verildi... Bunlardan bazılarını kısaltarak sunuyoruz...*

Senin gibi bir yoldaşa sahip olmak...

(...) Devrimcilik, salt karar vermenin ötesinde yaşam tarzınıza sinmiş bir şey olarak hergün yaşadığınız bir şeyse artık sizin bir parçanız olur. Zor günler olur, karanlık zamanlar yaşanır, ama yine de bir cevher gibi korursunuz onu. Alaattin Karadağ yoldaş, böyle biçimlenmiş bir yaşamdır. O, son ana dek Parti'nin onuruna leke sürmeden yaşadı ve bu yaşamın getirdiği zorluklara da onurla katlanmasını bildi. Cafcafsız, şatafatsız... Tıpkı derin bir ırmak gibi, sakin ama akmakta ısrarlı... Bir sıra neferi olarak....

Yoldaşlık salt bir kavram değildir. Yaşanan bir şeydir. Bir sevgi ve saygının, ama çok seçici bir sevgi ve saygının ifadesidir. Ve sevgi, kendini sevilebilir kılmak eyleminde ifadesini bulur. Bu bir arınmadır aynı zamanda, geleceğin insanına yakınlaşmadır. Bu, dünyayı değiştirme eyleminde mümkündür, değiştirme eyleminin örgütlülüğü içinde mümkündür.

Ufkunu körelten, mevcut dünyayı kabullenip devrime sırt çeviren, yitirir ömrünün güzelliğini. Gözbebeğindeki ışığı yitirir, çirkinleşir... Çünkü insanın güzelliği gözlerindeki ışıktadır.

Şimdi bir ölü gömmedik biz. Sıradan bir cenaze değildi bu. Bir yoldaşlık duygusunu algıladık kendi derinliğimizde. Elbette en çok ihtiyaç duyulan zamanlarda komünist savaşçılarımızı yitirmek hep üzücü olmuştur. Tıpkı Habip, Ümit, Hatice ve Hüseyin yoldaşlarda olduğu gibi. Ama yine de yalnızca acı değildi içimizde duyumsadığımız. Böyle bir yoldaşa sahip olmaktan duyulan övünçtü yaşadığımız... (...)

Kayseri'den Komünistler

Devrim davası yenilmezdir!

(...) Alaattin yoldaş, tüm yaşamı boyunca devrim ve sosyalizm davasına nasıl kopmaz bir bağla bağlı olduğunu göstermiştir. O bir devrimci nasıl yaşaması gerekiyorsa öyle yaşamıştır. Aynı yalınlıkta, gerektiğinde ölmesini de bilmiştir. Alaattin yoldaş son nefesine dek örnek alınacak bir yaşamı miras bırakmıştır.

O fabrikada devrimci bir işçi, işkencehanelerde baş eğmez bir direnişçi, ölüm orucu direnişinde bedeninin tüm hücreleriyle ölüme savaş açan örnek bir devrimcidir. (...)

Alaattin yoldaş da kavgamızda sonsuza dek bizimle birlikte olacak. Alanlarda, direniş çadırlarında, barikatlarda yoldaş bizimle omuz omuza savaşacak. (...)

Adana'dan Komünistler

Yerin yedi kat dibine gömeceğiz!

(...) Yoldaşımızı yüreklerimizde, beyinlerimizde yaşatacağız. Katilleri ise belleğimize kazıdık. Günü geldiğinde şehit yoldaşlarımızın hesabını soracak, sınıf kinimizi sermayenin bütün kurumlarına akıtacağız.

Eskişehir'de, Ekim Devimi'nin ve Yeni Ekimler'in Partisi'nin yıldönümünün coşkusunu yaşadığımız ve çalışmalarını sürdürdüğümüz bir dönemde yoldaşın katledilme haberini aldık. Coşkumuz sermaye düzenine karşı kin ve nefrete, yoldaşımıza karşı boyun borcu görevlerimize daha da sarılmaya evrildi. Gece geç saatlerden itibaren Gültepe ve Yıldıztepe Mahalleleri'nin çeşitli noktalarına "Alaattin Karadağ yaşıyor!", "Katil devlet hesap verecek! / BDSP" şiarlı yazılamalar yapıldı.

Eskişehir'den Komünistler

Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür!

(...) Alaattin gibi olan onurlu ve namuslu işçi sınıfı devrimcileri asla bitmeyecek. Alaattin

Karadağ, işçi ve emekçilere duyduğu sevgisi, kapitalizme karşı duyduğu kini ve onurlu namuslu yaşamı ile hep bizimle birlikte olacak. Onu işçi sınıfının devrimci siyasal iktidar mücadelesinde yaşatacağız.

Kırşehir'den Komünistler

Tarihimizin sayfalarına kızıl harflerle yazıldın!

(...) Genç Komünistler, Nurettin yoldaşın yaşamından ve ölümünden öğrenmişlerdir. Kimliğindeki proleter özden, pratikteki soğukkanlılığından, bilincindeki netlikten, "bir proleter sizi bekliyor" diyen üyelik başvurusundan, düşmanla karşı karşıya geldiğindeki tereddütsüzlüğünden öğrenmişlerdir ve öğreneceklerdir. Zindanlarda devrimci onuru yükselten, yaşamı ve ölümü ile partinin ve devrimin çıkarlarını her şeyin üzerinde tuttuğunu gösteren Nurettin yoldaş, Genç Komünistler'in öfkesinin ve bilincinin buluştuğu yerde bayraklaşmıştır. Tıpkı diğer şehit yoldaşlarımız gibi! (...)

Genç Komünistler

Hesabı sorulacak!

(...) Alaattin yoldaşı katleden eli kanlı faşistler amaçlarına ulaşabileceklerini zannettiler onu vurunca. Ama yok! Yanıldılar! Çünkü yoldaşın asıl sakındığı şey canı değildi, partisiydi! O beyinsizler, partinin güya gözlerini vurmaya çalıştılar. Ama onu da başaramadılar. Alaattin Karadağ yoldaş yıldızların arasında bile olsa partinin gözü kulağı olmaya devam ediyor ve onun buradaki yerini bir değil bin tane Alaattin dolduracaktır. (...)

İstanbul'dan liseli bir yoldaşın

Devrettiğin bayrağa daha sıkı sarılarak koşacağız..

(...) Partimizin 3. Kongresi'ni gerçekleştirmiş olmasının verdiği gurur ve bu gururu dosta ve düşmana duyurmanın heyecanı ile tutuşuyordu yoldaş tıpkı diğer yoldaşları gibi. İşte burada yakalamıştı düşmanın hain kurşunları Alaattin yoldaşı.

Doğup büyüdüğü coğrafyanın olumsuz koşullarına rağmen devrimci mayasından üzerine düşeni almıştı Alaattin yoldaş. O bu coğrafyada her şeye rağmen işçi sınıfının gerçek öncüsüyle, EKİM'le tanışmıştı. Devrimci mayasını yüreğinde taşıdığı coğrafyada sınıfın tek devrimci ideolojisiyle bütünleşmeyi başarmıştı. (...)

Yoldaşın özlemiyle yanıp tutuştuğu, geceleri aç yatılmayan gündüzleri sömürülmeyen dünyayı yakın kılmak boynumuzun borcudur. Devrettiğin bayrağa daha sıkı kenetlenerek koşacağız gelecek güzel günlere. (...)

A. Güney

Emekçilerin davası için savaştı!

(...) O bir proleterdi. Proletaryanın devrimci sınıf niteliğine, yıkıcı tarihsel rolüne dayanan partisine güveni tamdı. Altında savaşılacak işçi sınıfının devrimci programından güç alan sınıf devrimciliğini, ideolojik-politik ve örgütsel davranış çizgisini inatla sürdürdü. (...)

Biliyordu ki, işçi sınıfı partisiyle güçlüdür. O, işçi sınıfı örgütlenmediği sürece, sahip çıktığı kavramların bir işe yaramayacağını biliyordu (...)

Alaattin Karadağ bir komünistti. Onu dünden bugüne yaşatan ve bugünden yarına yaşatacak olan, komünist kimliğidir. O, hiçbir zaman tarihin kıyısında durmadı. İçinden geldiği işçi sınıfının yaşadıklarına kayıtsız kalmadı. (...)

H. Yağmur

Mücadelemizde yaşıyor!

Faşist sermaye devleti fiziki olarak Alaattin yoldaşı katletti. Ama O, tıpkı Habip, Ümit, Hatice ve Hüseyin yoldaşlar gibi mücadelemizde yaşıyor. Alaattin'in yoldaşları olarak bizler de yılmadık; onunla yürüttüğümüz devrim ve sosyalizm mücadelesini yine onunla birlikte sürdürüyoruz. Mutlaka mücadelemizi zaferle taçlandıracağız!

İzmir'den yoldaşların

Yüreğin yüreklerimizin yanında...

(...) Gözlerimin önüne ölüm orucundan dışarı çıktığında yüzündeki, gözlerindeki parıltı geliyor. O kadar sağlık sorunun olmasına rağmen bizleri düşünmen geliyor. "Ölüm oruçları sizi daha çok etkilemiş" diyordun yoldaş. B1 vitaminini bana bırakmıştın. Sabahlara kadar yaptığımız sohbetler, senin deneyimlerin... Yapacak çok şey var diyordun... (...) Ödenen her bedelin hesabını işçi ve emekçiler bir gün mutlaka soracak. Bu çürümüş ve kokuşmuş sermaye düzenini hak ettiği yere yani tarihin çöplüğüne gönderdiğimizde, her ödenen bedelin hesabı sorulmuş olacak. (...)

İzmir'den bir yoldaşın

Mutlaka bir gün...

(...) Seni az tanımama rağmen, senden çok şey öğrendim yoldaş. Sende kafamda canlandırdığım partili yaşamı ve komünist parti saflarında savaşma onurunu gördüm. Unutma ki, biz yoldaşların yarınların kavgasında sizleri hep yaşatacağız, sizlerin bırakmış olduğunuz birikimlerin üzerinde yükselecek ve yeni kuşaklara taşıyacağız. Ve sizlerin emanet ettiğiniz bayrağa leke sürdürmeden dalgalandırmaya devam edeceğiz. Hiç yılgınlıklara düşmeden, ta ki zafere dek!..

K. D. Kurtuluş

Yoldaşım Alaattin, sen ki...

(...) Yoldaşım Alaattin, belki de Asi'ydi bu dünyada ters olmayı sana ilk gösteren. Belki Asi'nin hikayesiyle başlamıştı senin de hikayen. Asırlar öncesinde doğduğun topraklarda nasıl ki ejderha hayat suyuna el koymuşsa, öyle yaşam haklarımıza el koymuştu kapitalizm asırlar sonra. Nasıl ki su alabilmek için ejderhadan her gün bir kız çocuğu kurban veriliyorduysa, açlık 30 bin çocuğu öldürüyor bir günde. Nasıl ki günlerden bir gün ejderhaya kafa tutacak bir çoban çıkıp mızrağını geçirebildiyse, sen de kapitalizmin dişlilerinin arasından sıyrıldın EKİM'in sesiyle.

Yoldaşım Alaattin, Asi bazen sığamaz yatağına taşar ve can verir Amik Ovası'na. Ne de olsa bir parçasısın Asi'nin taşarak, coşarak geçtiği bir coğrafyanın. Sen de sığamamıştın ya Asi gibi yatağına. Taşarak, coşarak gelmiştin sana artık dar gelen Antakya'dan. Sınıfın bağrında atmalıydı senin gibi bir yürek. Yüreğinin son tıklamasına kadar sınıf senden öğrendi mücadeleyi, devrimi, partisini...

O akşam tarih bir kez daha direnişe tanık oldu. Sermayenin cellatlarına teslim olmaktansa ölüme hoş geldin demeyi gördük sende. (...)

Z. İnanç

Alaattin yoldaş ölümsüzdür!

(...) Ölüm orucu sürecinden tahliye edilmiştin. Tahliyenden hemen sonra Hatay'a geldin. Seni gördüğüm zaman ölüm orucundan tahliye olduğuna inanamadım. Muazzam bir enerjiye sahiptin. 1 Mayıs çalışmasını birlikte yürütmüştük. Yaptığımız çalışmadan birçok şey öğrendim. İşçilerle nasıl konuşulacağını ya da onların nasıl ikna edilebileceğini senden öğrendim. (...)

Sonra senin gitmen gerekiyordu ve gittin, çünkü seni bekleyenler vardı. İşçi sınıfı seni bekliyordu, onlar hakları için kendilerini mücadeleye sürükleyecek işçi önderini bekliyordu. (...)

Anadolu Yakası'ndan yoldaşın

Devrim davasında yaşayacaksın!

(...) Zor dönemin dik duran, devrim okulunda eğitimini alarak olgunlaşan, içinden çıktığı sınıfla kaynaşmanın olanak ve rahatlığına sahip bir yoldaşı kaybetmenin ne demek olduğunu biliyoruz. 30 yıllık yaşamının 13 yılını devrimci kavgaya, partili bir işçi olarak adadı. Yeni Ekimler için, Ekimler'in partisinin seçkin örneklerinden biri oldu. "Bir proleter sizleri bekliyor yoldaşlar" diye, içten bir sıcaklık ve samimiyetle partisiyle buluşmaya çalışırken, yeni ummanlara atılmanın coşkusunu taşıyordu. Partisi O'nun hayallerini ve coşkusunu hayata geçireceği yolu gösterdi.

O da partisini utandırmadan girdiği yolun zorluklarını bilen bir kaptan gibi, engin ve dalgalı denizlerde yol almasını bildi. Yirmisinde, haramilerin saltanatının koruyucusu devlete karşı 12 yıllık "ceza" alabilecek kadar "suç" işledi. Çalışırken kapitalistlerin kar hırsına parmaklarını ve kanını verdi. Yetmedi, işkencehanelerden geçti. Ölüm oruçlarında yer alarak, en dar olanaklarla düşmanına karşı kavga etmenin onurunu yaşadı.

Dışarıya çıkınca "nerede kalmıştık" diyerek, görevlerine daha bir bilinçle ve kararlılıkla sarıldı. O yaşamın hakkını verdi. Onuruyla taşıdığı bayrağı kanıyla suladı. (...)

Stuttgart'tan Komünistler

Merhabalar Alaattin yoldaş!

(...) Yoldaş, biz seni Denizler'in kendi idam sehpasına tekme atmasından, Mahirler'in siper yoldaşlığından, İbrahim Kaypakkaya'nın ser verip sır vermemesinden, Mazlumlar'ın kendilerini Diyarbakır zindanlarında isyan ateşine bırakmasından tanıyoruz. (...)

Yoldaş, biz seni düşmanın işkencehanelerdeki direnişinden, F tipi cezaevi saldırısında boyun eğmektense ölüme yatmandan, Sümerbank işçilerinin direnişinden tanıyoruz. Yoldaş biz seni haramilerin yuvası olan Esenyurt'tan, eli kanlı faşistlere karşı ölümü göze alarak direnmenden ve partiye, davaya, mücadeleye sadakatinden, inancından tanıyoruz. (...)

Bir işçi yoldaşın

III. Parti Kongresi kitlesel bir coşkuyla selamlandı!..

Devrimci bir program, başarılı bir etkinlik!

Bir ayı aşkın bir süre boyunca hazırlıklarını yaptığımız "Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!" gecesi, 21 Kasım 2009 tarihinde Almanya'nın Köln kentinde gerçekleştirildi. Geceye yaklaşık bin işçi, emekçi, kadın ve genç katıldı. Gençlerin yoğun katılımı dikkat çekti.

Gece, Partimizin III. Kongresi'ni gerçekleştirdiği bir dönemde yapıldı. Sevinçli, coşkulu ve gururluyduk. Etkinliğe bir gün kala ise sermaye devletinin eli kanlı katiller sürüsü İstanbul polisinin, partimizin üyesi Alaatin Karadağ yoldaşı alçakça katlettiği haberi ile sarsıldık. Bu olay doğal olarak öfkemizi biledi, gecemizin başından sonuna dek canlı ve coşkulu geçmesine vesile oldu. Denilebilir ki bu yılki gecemiz, bugüne kadarki en coşkulu geceydi.

Gecemizde TKP/ML, MLKP, TİKB, TİKB-B stant açtı. Ayrıca MLKP ve TKP/ML-YDB mesajlarıyla gecemizi selamladı. Yerli devrimci partilerden ise MLPD ve KPD-ML gecemize katılıp stant açtı. MLPD temsilcisi ise kısa bir konuşma yaptı.

TKİP İstanbul İl Komitesi'nin mesajı gecede okunurken, İzmir İl Komitesi, Ankara'dan, Adana'dan, Bursa'dan, Esenyurt'tan, Ümraniye'den, Pendik'ten, Kartal'dan Komünistler ile Zindandan Komünistler ve Genç Komünistler etkinliğimizi mesajlarıyla selamladılar...

Başarıyı sağlayan güçlü bir ön hazırlık

Önceki deneylerden çıkardığımız dersler ışığında, bu yıl her şeyi önden planladık ve ayrıntılı bir işbölümü yaptık. Bu sayede gece programının sunuluşundan sahne ve salonun düzenlemesine kadar her şey planlandığı gibi gerçekleşti. Denebilir ki gecemiz, bugüne dek gerçekleştirdiğimiz gecelerin en sade, akıcı, düzenli ve disiplinlisi oldu.

Etkinliğimizi, yurtdışında politik çalışmanın dibe vurduğu, sıradan emekçiler bir yana, çeşitli devrimci çevrelerle yakınlığı olanların dahi devrimci örgütlere oldukça mesafeli durduğu bir dönemde gerçekleştirecektik. Genel politikamıza uygun olarak programımızda hiçbir popüler sanatçı ya da grup yoktu. Dolayısıyla katılım da dahil tüm hedeflerimize devrimci politik-pratik bir çalışma ile ulaşacaktık.

Erken bir tarihte partimizin sembollerinin süslediği materyallerimizi hazırladık. Özellikle geceye ev sahipliği yapacak olan Köln'de ve yakınındaki kentlerde yaygın bir afiş çalışması yaptık, binlerce çağrı metni dağıttık. Tüm toplantı ve gece türü etkinliklerden, geceye dönük çalışmaların uygun zemini olarak yararlandık. Bir yandan da emekçi evlerine ziyaretler gerçekleştirdik, sözlü propaganda eşliğinde gece bileti satışları gerçekleştirdik. En çok verimi de bu çalışma sayesinde elde ettik.

Devrimci bir program, başarılı bir etkinlik

Her yıl yaptığımız gibi bu yıl da partimize yaraşır bir devrimci etkinlik gerçekleştirecektik. Üstelik bu yılki etkinliği, III. Kongre'mizin gerçekleştirildiği bir sırada yapacaktık. Bunun kendisi, her bakımdan devrimci bir program hazırlamamızı emrediyordu. 21 yıllık gerçek bir devrimci emeğin yansıtılacağı, kendi öz ürünlerimizin sergileneceği bir etkinlik planladık.

Bir ayı aşkın bir çalışmanın ardından nihayet, III. Kongre'nin heyecanıyla ve Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesi nedeniyle sermaye devleti duyduğumuz öfkeyle yüklü olarak etkinliğimize başladık.

Gecenin salonu gerçekten de özenle hazırlanmıştı. Sahnede, altında "TKİP III. Kongresi" imzası olan "Parti, Sınıf, Devrim!" yazılı büyük boy bir pankart asılmıştı. Salonun sol ön cephesinde, üzerinde "Ekim Devrimi

92., Yeni Ekimler'in Partisi 11. yılında!" yazılı pankart yer alıyordu. Sol yanda ise sırasıyla; "Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" ve "Kahrolsun sömürgecilik! Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!" pankartları asılmıştı. Ayrıca sahnenin ön cephesinde, üzerinde, Mustafa Suphi'nin "Dünya devriminin seyrinde Türkiye proletaryası şerefli bir mevki işgal edecektir!" sözlerinin yazılı olduğu bir pankart boylu boyunca uzanıyordu. Salonun sağ ön cephesinde, "Şan olsun TKİP III. Kongresi'ne!" pankartı asılmıştı. Ve duvar boydan boya Marks, Engels, Lenin, M. Suphi, Deniz, Mahir, İbrahim, Mazlum, Fatih, Habip, Ümit ve Hatice'nin özenle yapılmış posterleri ile süslenmişti. Sağ yanda ise, üzerinde "Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!" pankartları yer alıyordu.

Etkinliğimiz Grup Su ve Zündstoff'un Almanca, Türkçe ve Fransızca olarak söyledikleri Enternasyonal marşı ile başladı.

Bunu, Alaattin Karadağ yoldaş ve onun şahsında tüm devrim ve sosyalizm kavgasında ölümsüzleşenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşu izledi. Ardından **TKİP Merkez Komitesi**'nin ve **TKİP Yurtdışı Komitesi**'nin Alaattin yoldaşa ilişkin açıklamaları okundu. Kitle bu sırada gür, öfkeli ve coşkulu biçimde "Alaattin yoldaş ölümsüzdür!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganlarını haykırdı.

Sloganların ardından **Grup Zündstoff** sahneye çıktı. Dost devrimci grup Zündstoff, Bertold Brecht ve Nazım Hikmet'in şiirlerinden derleyip, Almanca ve Türkçe olarak söyledikleri militan marş ve türkülerle salonu bir anda hareketlendirdi, kitleyi coşturdu. Yoğun biçimde alkış alan grup, "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganıyla uğurlandı.

Ardından partimiz adına gecenin konuşmasını yapması için bir yoldaş kürsüye çağrıldı. Konuşma tok ve vurucuydu, dikkat çeken son derece net mesajlar içeriyordu. Bu nedenle tüm kitle konuşmayı büyük bir ilgi, merak ve dikkatle dinledi. Konuşma sık sık sloganlarla kesildi.

Gecenin konuşmasını gençliğin kendi bağımsız inisiyatifi, yaratıcılığı ve emeğinin ürünü olan programı izledi. Genç yoldaşların hazırladıkları son derece başarılı konuşma, okudukları şiirler, kapitalizmi eleştiren, sermayenin gençliğe dönük saldırılarını teşhir eden ve hedef olarak devrimi ve sosyalizmi gösteren Rap tarzında hazırladıkları şarkıları ve kızıl bayraklar dalgalandırarak toplu biçimde söyledikleri Çav Bella marşı katılımcıları coşturdu. Gençlerin programı gecenin beğenilen çalışmalarından biri oldu.

Ardından **Özgür Halk Derneği** folklor ekibi sahneye çıktı. Grubun başarılı bir şekilde sergilediği halk dansları ilgiyle izlendi.

Gecenin ilk bölümünün finalinde **Grup Su** sahneye çıktı. Özenle seçilmiş marş ve türkülerden oluşan programı ile Grup Su ilgiyle dinlendi, sempati ile karşılandı.

Gecemizin ikinci bölümü **MLPD** temsilcisinin yaptığı kısa konuşma ile başladı. Kapitalizmi teşhir eden, krize ve sonuçlarına değinen ve buna karşı mücadele çağrısı yapan konuşma dikkatle dinlendi. Konuşmasının sonunda Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesine değinen MLPD temsilcisi "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganı ile uğurlandı.

Ardından, 20. yüzyıldan başlayarak günümüze dek kapitalist-emperyalist sistemin, bunalımlar ve savaşlar sarmalını dile getiren, , Türkiye'nin '20'li yıllarından başlayarak, sosyal mücadele yılları olan '60'lı ve '70'li yıllarını ve bu dönemin sosyal sınıf mücadelelerini anlatan, ardından komünist hareketin ortaya çıkışı ve partiye büyümesine değinen sinevizyon gösterisi gerçekleştirildi. "Parti, sınıf ve devrim"in birlikteliğinin yaşamsallığını eksen edinen sinevizyon dikkatle izlendi.

Sinevizyonun ardından, konuşmasını yapmak üzere **Volkan Yaraşır** kürsüye geldi. Kapitalizmin küresel krizine ve yıkıcı sonuçlarına değinen Yaraşır'ın konuşması belirgin bir ilgi ve dikkatle dinlendi. Özellikle işçi sınıfının yıkıcı gücüne ve sınıf devrimciliğinin tayin ediciliğine dönük vurguları büyük alkış aldı.

Gecenin finalinde Grup Su bir kez daha sahnedeydi ve oldukça başarılı bir performans sergiledi. Gecemiz Grup Su'nun canlı türküleri eşliğinde çekilen coşkulu halaylarla sona erdi.

TKİP Yurtdışı Komitesi

TKİP Yurtdışı Komitesi:

Şan olsun TKİP III. Kongresi'ne!..

Partimiz III. Kongresi'ni gerçekleştirdiğini ilan etmiş bulunuyor. III. Kongre haberi saflarımızda haklı bir gurura vesile olmuş, coşkuyla karşılanmıştır.

III. Kongremiz aynı zamanda Parti'mizin de kuruluş tarihi olan şanlı Ekim Devrimi'nin 92. yılına rastlamıştır. Bu, onu daha da anlamlı hale getirmiştir. Partimizin III. Kongresi'nin tam zamanında yapılmış olması ise coşkumuzu ve sevincimizi daha da arttırmış, partimize olan güveni perçinlemiştir.

Partimizin Kuruluş Bildirgesi şunları dile getirmişti:

"Partimizin kuruluşu, insanlığı ve uygarlığı tükenişe ve yıkıma sürükleyen emperyalist-kapitalist dünya düzenine karşı kendi coğrafyamızdan yükseltilen militan bir mücadele çağrısıdır. Partimizin kuruluşu, onyıllardır yıkılmayı bekleyen Türkiye'nin kokuşmuş ve çeteleşmiş kapitalist sömürü düzenine militan bir savaş ilanıdır. Partimizin kuruluşu, onyıllardır bu topraklarda devrim ve sosyalizm davası uğruna kavga vermiş, emek harcamış, acı çekmiş, büyük yiğitlik örnekleri sergilemiş dünün ve bugünün devrimci kuşaklarının yarattığı birikimin güvenceye alınmasıdır. Ve nihayet partimizin kuruluşu, kapitalist sömürü düzenini tarihe gömecek ve bu uğurda tüm emekçilere önderlik edebilecek yetenekteki tek gerçek toplumsal güç olan işçi sınıfının devrimci önderlik ihtiyacının somut olarak karşılanmasıdır."

Kasım 1998 tarihli Kuruluş Bildirgesi'nde dile getirilen bu sözler bugün her zamankinden daha günceldir. TKİP III. Kongresi bunun yeni bir kanıtı olmuştur.

Dünyanın ve insanlığın yeni bir bunalımlar ve savaşlar dönemine girdiği bir süreçte, Türkiye'nin devrimci geleceğini hazırlamak ve devrimci geleceğine hazırlanmak bakımından, Partimiz, III. Kongresi'nde paha bilçilmez pek çok değerlendirme yapmıştır.

Devrimci ve reformist kanatlarıyla geleneksel sol hareketin, '90'lı yılların ortalarından itibaren yaşadığı gerileme ve çözülüşün gelinen yerde belirgin bir devrimci irade kırılmasına vardığı, en temel ilke ve ideolojik kazanımların adım adım terkedildiği, devrimin stratejik sorunlarına ve önceliklerine tam bir ilgisizliğin olduğu, Marksizm-Leninizmin ulusal sorun konusundaki en temel ilkelerinin bir yana bırakıldığı, burjuva ve küçük-burjuva milliyetçi cereyanlara direnilemeyip Kürt sorununda tam bir kuyrukçu sürüklenişin yaşandığı, reformist solda ilkesel ve ideolojik ayrım çizgilerinin silikleştirildiği, ihtilalci örgüt sorunundaki ilkesel ve pratik duyarlılığın fiilen terkedildiği vb., tespitleri bunların en dikkate değer olanlarıdır.

Partimiz I. Kuruluş Kongresi ile Türkiye'nin işçi ve emekçilerine partiyi ilişkin sözünü yerine getirmişti. Bunu izleyecek adımın ise, partiyi toplumun tek devrimci sınıfı olan işçi sınıfı ile etle tırnak gibi buluşturmak olacağını ilan etmişti. Partimiz gelinen yerde bu alanda da önemli bir mesafe kaydetmiş olup, "sınıf eksenli bir partiye geçiş" aşamasına ulaşmış bulunmaktadır. Daha da önemlisi, her yenilgi, yıkım ve gericilik döneminde boy veren, sınıfa, devrimci teoriye ve devrime inançsızlığın göstergesi her türden oportünizme ve revizyonizme karşı devrimci teori, devrimci sınıf ve devrimci örgüt birliğinin tutarlı ve yılmaz savunucusu, somut örgütsel ifadesi olmuştur. III. Kongremiz de bunun bir yeni kanıtlanması sayılmalıdır.

Öte yandan Partimizin III. Kongresi devrimci örgüt fikri ve pratiğinden kaçışın somut bir ifadesi olan yasalcılığa ve tasfiyeci oportünizme karşı "Devrimci örgüt yaşamsaldır!" şiarını yükseltmiştir. Bir yandan legal olanakları en geniş ve en etkin biçimde

kullanırken, öte yandan büyük stratejik öneminden dolayı illegaliteyi temel almaktan şaşmamıştır.

TKİP III. Kongresi, tüm bunların yanısıra, Marksizm-Leninizmin şiddete dayalı devrim tezinin vazgeçilmez olduğuna, sınıf mücadelesinin somut ihtiyaçları çerçevesinde bunun gereklerinin tam olarak yerine getirilmesinin önemine dikkat çekmiş, bu çerçevede İşçi Savunma Birlikleri'ni örgütleme somut görevini gündemleştirmiştir. Bu, solda devrimci kimlik alanında bir erozyonun yaşandığı günümüz koşullarında, partimizin devrimci sınıf kimliğine olan inancı daha da pekiştirmiştir.

TKİP bulunduğumuz coğrafyada gerektiğinde devrim yolunda tek başına yürüme iradesi ve kararlılığına sahip tek devrimci partidir. Partimizin III. Kongresi'nde alınan ve halen kamuoyuna ancak bir bölümü yansıtılan kararlar da bunun bir yansımasıdır.

III. Kongremiz, Partimizin ideolojik, örgütsel ve ruhsal birliğini yeni bir düzeye çıkarmıştır. Partimiz şimdi daha güçlü ve geleceğe daha hazırlıklıdır.

Şan olsun TKİP III. Kongresi'ne!
Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!

TKİP Yurtdışı Komitesi
15 Kasım 2009

Katil devlet hesap verecek!

Şanlı Ekim Devrimi'nin 92., yeni Ekimler'in Partisi TKİP'nin 11. yılında düzenlediğiniz etkinliğe katılan tüm işçileri, emekçileri ve yoldaşları devrimci inanç ve umudumuzla selamlıyoruz.

11 yıl önce zorlu ve keskin bir süreçten geçilerek, devrimci ideoloji, kararlılık ve devrimci irade kuşanılarak kurulan Partimiz, Türkiye devriminin muzaffer savaşçısı, Türkiye proletaryasının yegane öncüsü olduğunu dosta düşmana göstermiştir. Partimizin kuruluş yıldönümünde taşıdığımız sorumluluğun bilinciyle, partiyle kuşatılmış devrim savaşçıları olmanın haklı onur ve coşkusunu yaşıyoruz. Ancak bugün derin bir hüzün de taşıyoruz.

Yoldaşlar!..Proletarya partisi yiğit bir devrimci neferini yitirdi. Sermaye devletinin gözü dönmüş kanlı faşistlerinin açtığı ateş sonucu yiğit yoldaşımız Alaattin Karadağ şehit düştü. Devrim ve sosyalizm yolunda Partisine yılmaz bir inançla bağlıydı yoldaşımız. Milyonlarca işçi ve emekçiye açlık, sefalet, kan ve gözyaşı dayatan kapitalizm belasına büyük bir sınıfsal kin besliyordu. Zulmün diktatörlüğü son bulmalı, insanca yaşanacak sınıfsız, sömürüsüz bir dünya inşa edilmeliydi. Bunun için sınıfın şanlı Partisine, her devrim neferine, tüm işçi ve emekçilere büyük sorumluluklar düşüyordu. Yoldaş buna inandı, bunun için yaşadı, bunun için savaştı. Omuzlayarak bu onurlu görevi, kuşanarak Partisinin ideolojisini, kuşanarak Habip'in, Ümit'in, Hatice'nin, Hüseyin'in çelikten iradesini, yükseltmek için kızıl bayrağı göndere, çıktı bu onurlu ve zorlu yola. O da tüm şehitlerimiz gibi düşürmeden, leke sürdürmeden devretti bayrağı yoldaşlarına.

Yoldaşımız sınıfına duyduğu inançla, yüreğinde duyduğu devrim ve sosyalizm özlemiyle, bilincinde Partiyle, göğüsleyerek ölümü, aramızdan ayrıldı. Partimizin, yoldaşlarımızın, Türkiye ve dünya proletaryasının başı sağolsun. Hüznümüz büyük. Bir yıldızımızı daha taşıyoruz alınlarımızda. O hep yanımızda, davamızda kalacak.

Bugün hüznümüzü gömerek yüreğimize, yoldaşımızın devrettiği bayrağımızı daha da yükseltme günüdür. Çünkü bugün bayrağımız şehidimizin kanıyla daha da kızıllaştı, orağımız daha da keskinleşti, çekicimiz daha da güçlü, yıldızımız daha da yükseklerde. Artık gün, kuşanarak şehitlerimizin yiğitliğini, iradesini, sınıfı Partiye kazanma, Partiyle devrimi taçlandırma günüdür.

Alaattin yoldaş ölümsüzdür!
Katil devlet hesap verecek!
Yaşasın devrim ve sosyalizm!
Yaşasın Partimiz TKİP!

Esenyurt'tan Komünistler

"Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!" Gecesi'nde Parti adına yapılan konuşma...

Sınıfa dayalı devrimci parti, devrimcileşmiş sınıf hareketi!

İşçi ve emekçi kardeşler, dostlar, yoldaşlar!

Yıllık Parti etkinliğimizin bir yenisinde yine birlikteyiz. Bu anlamlı beraberlik vesilesiyle hepinizi partimiz adına en içten devrimci duygularla selamlıyorum...

"Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!" Gecesi'ne hoş geldiniz!..

Emekçi kardeşler, yoldaşlar...

Şu günlerde TKİP III. Kongresi'nin başarıyla toplandığını öğrenmiş olmanın sevinci ve heyecanı içindeyiz. Partimizin III. Kongresi'ni buradan bir kez daha coşkuyla selamlıyoruz.

Yazık ki bu sevincimizi ve coşkumuzu dün aldığımız bir haberin üzüntüsü ve öfkesi tamamlamaktadır. Partimizin seçkin üyelerinden, Arap milliyetine mensup ve proleter kökenli **Alaattin Karadağ** yoldaşın, partimizdeki ismiyle **Nurettin Yoldaş**ımızın, polis tarafından katledişinin üzüntüsü ve öfkesi bu. Çatışmalı bir kovalamacadan sonra yaralı olarak ele geçen yoldaşımızın polis tarafından keyfi bir biçimde infaz edildiği anlaşılmaktadır.

Alaattin Karadağ yoldaşımızın ve tüm devrim şehitlerinin anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz. Zaman onyıllardan beridir bu topraklarda devrim uğruna şehit verdiğimiz sayısız yiğit devrimcinin boşuna ölmediğini gösterecektir. TKİP olarak biz buna derinden inanıyoruz. Bu inancın verdiği bir güven, hırs, azim ve devrime bağlılık ruhu içindeyiz. Soluksuz siyasal çalışmamızın ve kararlı devrimci mücadelemizin gerisinde aynı zamanda bu var.

Bu konuda son bir sözümüz var: Uluorta devrimci kanı dökmenin ne demek olduğunu faşizmin kan dökücü cellatları bizzat yaşayarak göreceklerdir. TKİP III. Kongresi bu konuda sözünü söylemiş bulunmaktadır. Partimiz bu söze sadık kalacaktır ve bu Alaattin Karadağ yoldaşımızın anısına bağlılığın da bir ifadesi olacaktır!

Emekçi kardeşler, yoldaşlar...

TKİP III. Kongresi'nin dünyada ve Türkiye'de önemli gelişmelerin yaşandığı bir evrede toplanmış olması ayrı bir önem taşımaktadır. Kamuoyuna yapılan ilk açıklamalar gösteriyor ki, III. Parti Kongresi bu gelişmeler üzerine önemli değerlendirmeler yapmıştır. Partimizin izleyeceği politikaların genel çerçevesini saptamış ve bunu, partiyi yeni dönemin devrimci görevlerine en iyi biçimde hazırlamanın sorunları ile birleştirmiştir.

Bu, partimizin yeni döneme hazırlıklı girişinin önemli bir göstergesidir.

Partimiz, Türkiye Komünist İşçi Partisi, sınıfın ve devrimin partisidir. O sorunlara olduğu kadar çözümlere de bu konumu ve kimliği üzerinden bakmaktadır. Temel hedeflerini olduğu kadar güncel görevlerini de devrime dayalı bir bakış açısı ile ele almaktadır.

TKİP III. Kongresi'nin değerlendirme ve kararlarının da bu çerçeve üzerinden şekillendiğini görüyoruz.

Partimiz, insanlığın yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine girmiş bulunduğuna ilişkin temel önemde tespitini, III. Parti Kongresi üzerinden bir kez daha vurgulu bir biçimde ilan etmiştir.

Bugünün kapitalist dünyası çok yönlü bir kriz içindedir. Sorun ekonomik ve mali krizin ötesindedir, sosyal, siyasal, kültürel ve çevresel boyutlar taşımaktadır. Dizginlerinden boşalan militarizm ve büyüyen silahlanma

yarışı bunun göstergesidir. Emperyalist tehdit, saldırı ve savaşlardaki sürekli artış bundan kaynaklanmaktadır. Emperyalistler arası rekabet ve nüfuz mücadelelerinin keskinleşmesi kendi yönünden bunu kanıtlamaktadır. Burjuva demokrasisinin en köklü olduğu ülkelerde bile demokratik özgürlüklerin sistemli biçimde budanmasının ve polis devletine geçişin gerisinde bu var. Burjuva gericiliğini, şovenizmi, ırkçılığı ve yabancı düşmanlığını bu beslemekte ve körüklemektedir. Artan yoksullaşma, büyüyen ve kronikleşen işsizlik, derinleşen gelir uçumu, çığrından çıkan kültürel ve moral yozlaşma, tümü birarada bunun ürünleridir, bu aynı gerçeğin göstergeleridir.

Kapitalizmin dünya ölçüsünde kendini gösteren bu türden büyük krizleri, sistemin iflasını sergilerler, aşılması ihtiyacını ve zorunluluğunu ortaya koyarlar. Bu, proletarya devrimi ve sosyalizmin bir ihtiyaç ve bir zorunluluk olarak kendisini dayatması ile aynı anlama gelir. Bundan dolayıdır ki, TKİP III. Kongresi, gündemdeki krize karşı yanıtını da devrime dayalı bir perspektif üzerinden belirlemiştir.

Devrime dayalı perspektif, hiçbir biçimde krizin bugünkü sonuçlarına karşı mücadeleyi küçümsemek ya da emekçilerin güncel çıkarlarına ilgisiz kalmak demek değildir. Tam tersine, tam da bu güncel mücadeleler içinde devrime hazırlanmak demektir. Emekçilerin güncel çıkarlarını kararlılıkla savunmak, fakat bu mücadeleyi şaşmaz bir biçimde devrim hedefine bağlamak demektir. Sömürü ve zulüm düzeninin sonuçlarına karşı mücadeleyi, bu sonuçları üreten kaynağa karşı mücadele ile birleştirmek demektir.

Doğru devrimci bakış açısıdır ve partimiz bu bakış açısı ile hareket etmektedir. Bu bakış açısı emekçilerin güncel çıkarlarını en iyi biçimde savunabilmenin de biricik gerçek yoludur. Gerek sosyal bilim ve gerekse tarih, bize, reformların her zaman devrimlerin yan ürünleri olduklarını göstermektedir.

Bu bakışaçısı partimizin bugünün Türkiye'sinde öne çıkan sorunlarına yaklaşımında da kendini göstermektedir. Örneğin biz hiçbir biçimde Kürt halkının sınırlı kazanımlarını küçümsemiyoruz, ama ilkin bu sınırlı kazanımların bile zamanında devrimci çizgide verilen mücadelenin ürünleri olarak ortaya çıktığını söylüyoruz. Ve ikinci olarak, bu sınırlı kazanımların çözüm olarak sunulmasına, böylece Kürt emekçilerinin temel çıkar ve hedeflerinin feda edilmesinine karşı çıkıyoruz.

Kardeşler, yoldaşlar...

Devrimci siyasal mücadelenin ihtiyaçları açısından baktığımızda, bugünün Türkiye'sinin en temel sorunu, işçi sınıfının bağımsız bir örgütlü güç olarak mücadele sahnesine çıkamamış olmasıdır. Devrimci bir işçi hareketi, tüm ezilenlerin ve sömürülenlerin biricik birleştirici eksenidir. Aynı şekilde, işçi sınıfının proletarya devrimi ve sosyalizme dayalı bayrağı, ezilenleri ve sömürülenleri ilgilendiren tüm sorunların biricik çözüm programıdır. Bu eksen geliştirilmediği ve bu bayrak yükseltilemediği sürece kitle mücadelesi bugünkü parçalı yapısını sürdürmekle kalmayacak, sorunlar da hep sürümcemede kalacaktır.

İşçi sınıfı bugünün Türkiye'sinde kokuşmuş burjuva sınıf düzeninin karşısına dikilecek güç ve kapasitedeki biricik gerçek sınıftır. Ya bu sınıfı bugünkü dağınıklığından, güçsüzlüğünden ve örgütsüzlüğünden kurtararak, siyasal mücadele sahnesine etkin bir güç olarak çıkarırsınız! Böylece sorunların çözümünün, yani devrimin yolunu açarsınız! Ya da devrim iddianız boş bir laf olarak boşlukta kalır! Köklü toplumsal ve siyasal sorunların çözümü adına ileri süreceğiniz her reçete de oyalayıcı bir aldatmaca olmaktan öteye gidemez.

TKİP III. Kongresi'nin partimiz adına bir kez daha yükselttiği "Parti, Sınıf, Devrim!" şiarının tüm anlamı da buradadır. Sınıfa dayalı devrimci parti ve devrimcileşmiş bir işçi sınıfı hareketi, burjuva sınıf düzeni koşullarında, muzaffer bir devrime yürüyebilmenin biricik olanaklı yoludur. Gerisi boş laftır, devrim ve devrimcilik adına boş ve sonuçsuz işlerle uğraşmaktır, zamanı ve kendini boşa tüketmektir.

Hepinizi içten devrimci duygularla bir kez daha selamlıyorum...

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!
İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

Parti Gecesi üzerinden III. Parti Kongresi'ni selamlayan mesajlar...

Şan olsun TKİP III. Kongresi'ne!

Değerli dostlar, yoldaşlar!

Sınıfı devrime kazanmaya kilitlenmiş Yeni Ekimler yürüyüşümüz güçlenerek sürüyor. Büyük Ekim Devrimi'nin 92., Partimizin 11. kuruluş yıldönümünü 3. Kongremizi yapmış olarak kutluyoruz. Zamanında toplanmış olan ve çalışmalarını başarıyla tamamlamış bulunan kongremiz, illegal ihtilalci örgütü güçlendirme ve partiyi sınıf ekseninde büyütme kararlılığımızın yeni bir ifadesidir.

2007 sonbaharından toplanan TKİP 2. Kongresi, bu iki hayati sorunda mesafe almanın önündeki tüm engellere karşı mücadele etmeyi en temel görev olarak saptamıştı. Doğal olarak öznel yanları ile öne çıkmış olsa da, bizim için bu görev, devrimci sosyalizm mücadelesinin temel bir parçasıydı. Nitekim, kendi geçmişimizin hiçbir evresinde kendi öznel ihtiyaçlarımızı sınıf mücadelesinin genel ihtiyaçlarından kopartarak ele almadık. Gerek toplumsal-siyasal gelişmelerin karşımıza çıkardığı genel sorunları, gerek daha özelde sol hareketin bünyesinde yaşananları hep siyasal sınıf çalışmamız üzerinden bir yaklaşıma ve pratik tutuma konu ettik. Kendi gelişme ihtiyaçlarımızı ve sorunlarımızı da daima siyasal sınıf çalışması içinde ele aldık, sınıf hareketine müdahale zemininde çözmeye çalıştık.

Halihazırda devrimci örgüt iradesi ve partiyi sınıf içinde güçlendirme kararlığı, genel toplumsal süreçlerin ağırlığı altında sınanmaya devam ediyor. Bu süreçler hala da neredeyse tümüyle burjuvazi tarafından belirleniyor. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler bir yandan kapitalist krizin faturasını somut olarak ödemeye zorlanırken, diğer yandan her türlü gerici, faşist burjuva ideolojisinin cenderesi içinde çürütülüyorlar. Yine toplumsal-siyasal atmosfer liberal reformizm ve tasfiyeci legalizmin zehirli dumanıyla kirlenmeye devam ediyor. Son yıllardaki burjuva seçim süreçleri, devrimci bahar-1 Mayıs dönemleri, krizin faturasına karşı sınıfın direnme çabasının ifadesi olan mevzi direnişler ve nihayet Kürt ulusal sorununda yaşanan gelişmeler vb. karşısındaki tutumlar; sol ve devrimci hareketin bu zehirli havada kendi yolunu yürümekte iyiden iyiye zorlandığını, çoğunluğu şahsında tam bir sürükleniş yaşadığını ve iyice düzen içine kaydığını gösteriyor.

Partimiz ise, 2. Kongre'sinden aldığı güçle bu aynı süreçte, bir yandan bu genel gidişata karşı devrimci ilkesel duruşundan şaşmadan politik mücadele yürütürken, diğer yandan bu dönemin saflarımıza yönelik olumsuz etki ve izlerini kazıma çabasını katlayarak yolunu yürüdü. Uzun yıllardır istikrarlı bir şekilde sınıf çalışması yürüttüğü alanlarda, bizzat bu çalışmanın şekillendirdiği ve yine doğrudan sınıf içinden kazandığı güçlerle illegal devrimci örgütlenmesini sağlamlaştıran adımlar attı. Üstelik bunu, parti örgütünü ve devrimin özgür çağrısını yeni alanlara yayma başarısıyla birleştirdi.

İşte 2. Parti Kongresi'nin birikimi üzerinden toplanan 3. Parti Kongresi, stratejik doğrultumuza uygun bu kazanımları pekiştiren ve yeni bir düzeyde üretmeyi ve büyütmeyi önüne koyan bir irade birliği yaratmış olduğunu ilan etmiş bulunuyor.

Sol akımların iddialarını yitirdiği, sürekli bir sağa kayış ve düzen içine yuvarlanmanın yaşandığı günümüzde, devrimci örgüt iradesini ve sınıf eksenli parti hedefini yalnızca öznel ihtiyaçlar olarak kavramak, sınıf mücadelesinin mantığına ve tarihsel deneyime gözlerini kapayanların işi olabilir.

Ayrıca bu hedeflerin, dünyanın genel gidişatına bakıldığında dahi nasıl bir yaşamsal önem taşıdıkları görülecektir. Artık emperyalist-

kapitalizmin insanlığın derdine çare olmak gibi bir iddiası da, bu yalanı ayakta tutacak taakati de yoktur. Son bir yıldır yeryüzünde milyonlarca işçi pervasızca kapı önüne konularak, açlığa ve yıkıma terk ediliyor. Doğal afetlerin kapitalizmin dünyaya yaptığı kötülüklerin bir ürünü olduğunu umarsızca itiraf etmek zorunda kalıyorlar. Yine emperyalist savaş ve saldırganlık, yeni hedeflere yoğunlaşarak dünyayı yakıp yıkmaya devam ediyor. Kriz koşulları emperyalist nüfuz mücadelelerini ve saldırganlığı iyice azdırmış bulunuyor.

Tüm dünyada ve özellikle de devrimci damarın her şeye rağmen güçlü olduğu Türkiye gibi ülkelerde burjuvazi, işçi sınıfı ve emekçilerin büyük çıkışlarına hazırlık yapıyor. Örneğin bugün işçi sınıfımızın başkenti İstanbul'da adım başı kamera, adım başı muhbir, adım başı polis kontrolü ve terörü olağan bir hal almış durumda. Her türlü siyasi, askeri, teknik hazırlık işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin büyük toplumsal kalkışmalarına göre yürütülüyor. Çünkü kriz koşulları kitlelere havuç yerine sopa uzatmayı daha şiddetli bir şekilde dayatıyor.

Tam da böylesi koşullarda illegal devrimci partiyi işçi sınıfının bağrında büyütme çabasını, sınıf devrimcisi olup olmamakla, proleter devrim davasını ciddiye alıp almamakla eş anlamlı gördüğümüzü burada bir kez daha vurgulamak istiyoruz.

Bu bilinçle güne yüklenen yoldaşlarınız olarak, Ekim Devrimi'nin 92., Partimizin 11. yılını kutluyor, yeni mücadele yılında başarılar diliyor, hepinizi devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

Şan olsun TKİP III. Kongre'sine!

Yaşasın Partimiz TKİP!

İstanbul İl Komitesi

Sınıfının partisini adım adım inşa ediyoruz!

Sevgili yoldaşlar, değerli dostlar!

Komünist hareket '90'lı yılların başında, 21. yüzyılı kapitalist barbarlık, emperyalist savaşlar ve proleter devrimler çağı olarak nitelendirmişti. Aradan geçen yaklaşık 20 yıllık zaman dilimi içerisinde, emperyalistlerin sayısız bölgesel müdahalesi, boğazlaşmalar ve bir kısmına hala tanık olduğumuz açık emperyalist işgaller yaşandı. İlaç yetersizliğinden halkların sağlık araçlarından yoksunluğuna, açlık ve gıda savaşlarından dünya ölçeğinde gerçek bir bunalıma dönüşmüş olan işsizliğe, insanlık kapitalist barbarlığın bin bir tülü kötülüğüne bugün her zamankinden daha fazla tanık oluyor ve acısını çekiyor. Şimdilerde ise bu tabloya, dünya kapitalist sisteminin yaşadığı büyük bunalımın yeni sonuçları ekleniyor.

Emperyalist-kapitalist düzen büyük bir ekonomik, sosyal, siyasal bir bunalımın içinde çırpınıyor ve kendine çıkış yolları arıyor. Kapitalist krizin üstünden bir yılı aşkın bir zaman geçmiş olmasına karşın hala kendini toparlayabilmiş değil. Üstelik işçi sınıfı ve emekçi halkların emperyalist-kapitalist düzeni zorlayacak ölçüde bir mücadelenin yokluğuna rağmen bu böyle. Kapitalist düzenin merkezlerinde işsizlik, sefalet ve yoksulluk hat safhaya ulaştı, sokakta yaşayanların sayısı her geçen gün artıyor. Büyük emperyalist tekellerin batışı devasa mali yardımlarla önlenirken, barınaksızlık, işsizlik ve açlığın pençesindeki milyonlarca emekçinin sefalet tablosu karşısında kapitalistlerin kılı kıpırdamıyor. Bir kez de bu tablo aracılığıyla görülmektedir ki, kapitalist barbarlığın insanlığa verecek hiçbir şeyi kalmamıştır.

Türkiye de kapitalizmin dünya ölçeğinde yaşadığı bu bunalımdan payını fazlasıyla almaktadır. Bujuva ekonomistlerinin, kalemşörlerinin ve sermaye hükümetinin tüm perdeleme çabalarına rağmen kapitalist kriz ülkemizde de milyonlarca emekçinin yoksullaşmasına ve sefaletin derinleşmesine yol açtı. İşsizlik oranları resmi rakamlarda bile %14'lere tırmandı.

Elbette dünya kapitalizminin bu tablosu dünya ölçeğinde olduğu gibi ülkemizde de büyük toplumsal mücadelele dinamiklerini kendi içinde barındırmaktadır. İşçi sınıfı hareketinin ve toplumsal mücadelenin bugünkü zayıf tablosu ilelebet sürmeyecektir. Kuşkusuz bu beklenti biz komünistlerin devrimci iyimserliğinden ileri gelmemekte, bir dizi nesnel olgu ve belirti

bunu bugün daha kuvvetle göstermektedir. Dahası, 20 yıl önce Doğu Bloku ve Sovyetler Birliği'nin yıkılışının ardından sosyalizmi tarihe gömen burjuva ideologları, kapitalizmin büyük bunalımı karşısında bugün sosyalizmin gerçekte hiç kaybolmayan itibarını iade etmek zorunda kalmaktadır. Bütün bu gelişme ve yaşananlarla birlikte açıklıkla söyleyebiliriz ki, sosyalizm her zamankinden daha fazla günceldir.

Parti yurtdışı örgütümüzün bu yıl düzenlediği gece etkinliği üç anlamlı çakışmaya ev sahipliği yapıyor. Partimizin 11. ve Ekim Devrimi'nin 92. yılını komünistler TKİP 3. Kongresi'nin ilanıyla karşılıyorlar. Elbette bu çakışma coşku ve heyecanımızı daha da arttırmıştır. 3. Kongre'sini ilan eden partimiz önümüzdeki dönemin mücadelelerine çok yönlü bir hazırlıkla giriyor. Yeni bir devrimler ve toplumsal mücadeleler dönemine girdiğimizin açık bilincine dayanan bu hazırlıkların öne çıkan en önemli yanı, "Sınıf eksenli partiye geçiş"dir. Kuşkusuz önümüzdeki bu mücadele dönemine işçi sınıfının damgasını vuracağı kesindir. Bir dizi çelişki ve çatışmanın bağrında düğümlendiği Türkiye topraklarında partimiz işçi sınıfının pratik ve siyasal önderliğini adım adım inşa etmektedir, tüm çaba ve enerjisi bu yöndedir.

Bu inşa çabasının İzmir'deki yapıcıları olarak, Parti Yurtdışı Örgütü'müzün ***"Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!"*** şiarı ile düzenlemiş olduğu geceyi devrimci coşku ve kararlılığımız ile selamlıyor, çalışmalarında başarılar diliyoruz.

İzmir İl Komitesi

III. Kongremiz sosyalizmde ısrarın ilanıdır!

Merhaba dostlar, yoldaşlar!

Ankara'da, sermayenin başkentinde sınıfın, devrim ve sosyalizm bayrağını dalgalandıran komünistler olarak, ***"Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!"*** şiarıyla düzenlenmekte olan etkinliği ve sizleri, şanlı Ekim Devrimi'nin 92., partimiz TKİP'nin 11. yılının ve yeni gerçekleşen 3. Parti Kongresi'nin coşkusuyla selamlıyoruz.

Bugün krizler içerisinde debelenen emperyalist-kapitalist sistem gün be gün dünyamızı yıkıma sürüklemektedir. Emperyalist savaş ve işgaller, açlık ve yoksulluk, servet ve sefalet arasındaki her geçen gün büyüyen uçurum, mazlum halkların köleleştirilmeye çalışılması, doğanın-dünyanın vahşice talan edilmesi, mevcut kapitalist sistemin en yalın aynasıdır. Dahası kapitalist sömürü düzeni kendi krizinin ve çürümüşlüğünün tüm faturasını milyarlarca emekçinin sırtına yükleyerek ayakta durabiliyor. Sermaye güçleri ekonomik ve sosyal faturayı emekçilere ödetmeksizin sistemlerinin devamını sağlayamayacağını biliyor.

İşte tüm bu gelişmeler sosyalizmin güncelliğini ve yakıcılığını bir kez daha ortaya koymaktadır. Yukarıda özetlemeye çalıştığımız sorunların gerçek manada ve kalıcı bir şekilde çözülebilmesi için kapitalizmin devrimle aşılması bir zorunluluk haline gelmiştir. Gelinen yerde insanlığın, dahası gezegenimizin geleceği buna ihtiyaç duymaktadır. İşte biz komünistlerin bu topraklarda ortaya koyduğu çizgi ve onun ete kemiğe büründüğü partimiz bunun bilinci ve iradesidir. Dahası kapitalist sömürü düzenine karşı insanlığın kurtuluşu davasına bir savaş çağırısıdır. Toplamında 22, parti şahsında geride kalan 11 yıl boyunca tüm pratiğimiz bu bilimsel gerçeğin gerçekleşmesine hizmet etmiştir. Geride kalan yıllar bizim için bu tarihsel davayı taşımanın onurudur da aynı zamanda. Bir kez daha böylesi bir etkinlik vesilesiyle bu onuru siz dostlarımız ve yoldaşlarımızla birlikte paylaşmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Dostlar!.. Tarihsel yürüyüşümüzün bu aşamasında bir dizi anlamlı gelişmeyi bir arada yaşıyoruz. Bunlardan birisi de sınıfın ihtilal iradesi olan Partimizin III. Kongresi'dir. TKİP III. Kongresi devrim davasında kararlılık ilanıdır. III. Parti Kongremiz sosyalizmde ısrarın ilanıdır. III. Parti Kongremiz sınıfın illegal ihtilalci iradesinin savaş çağırısıdır.

Ankara'dan komünistler olarak III. Parti Kongremizi selamlıyor, sizleri de III. Kongre'den aldığımız güç ve coşkuyla selamlıyoruz.

Yaşasın partimiz TKİP!
Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Ankara'dan Komünistler

Sosyalizmin zaferi için parti saflarına!

Partimizin "Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!" şiarlı gecesinin hazırlanmasında emeği geçen yoldaşlar, varlıklarıyla bizi onurlandıran değerli dostlar, hepinizi devrimci coşkumuzla selamlıyoruz.

Yoldaşlar, dostlar!... III. Kongre'sini başarıyla tamamlayarak güçlü bir moral, sağlam bir özgüven, tok bir iddia ile 12. yılına adım atan partimiz, kriz içinde debelenen kapitalizmin dayattığı "barbarlık içinde çöküş"e karşı "tek alternatif sosyalizm!" şiarını yükseltmektedir.

Bu devrimci şiarı yükselterek, dünya proletaryasının, emekçilerinin ve ezilen haklarının çaresiz olmadıklarını savunan partimiz, partileri önderliğinde örgütlenmiş enternasyonal proletaryayı sosyalizmin zaferinin güvencesi saymaktadır.

TKİP, "Çözüm sosyalizmde!" şiarını yükseltmekle kalmıyor, sosyalizmin zaferi için kadroları, militanları ve sempatizan güçleriyle tüm alanlarda kararlılıkla mücadeleyi de sürdürüyor.

Sosyalizmin zaferi için işçi sınıfıyla etle-tırnak misali bütünleşmenin önemi konusunda berrak bir bilincin temsilcisi olan TKİP, III. Kongresi ile "Sınıf eksenli partiye geçiş" hedefini ilan etmiş bulunuyor.

Sınıf eksenli partiye geçiş hedefini heyecanla karşılayan biz TKİP'li komünistler, işçi sınıfı ile partisi arasındaki açıyı kapatma iddiasıyla mücadelenin sıcak alanlarında coşkuyla faaliyet yürütmekteyiz.

III. Kongre'nin saptadığı hedeflere ulaşma kararlığında olan komünistler, marksist-leninist dünya görüşü ve bu öğretinin Türkiye'deki yegane temsilcisi olan TKİP'nin proleter devrimci çizgisinden aldıkları güçle sosyalizmin zaferi uğruna tereddüt etmeden yollarına devam etmektedirler.

Kaçınılmaz olan sosyalizmin zaferi için parti saflarına!

Yaşasın TKİP!
Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

Adana'dan Komünistler

TKİP proleter devrimin güvencesidir!

Dostlar, yoldaşlar,

Şanlı Ekim Devrimi'nin 92., partimizin 11. yıldönümü vesilesiyle düzenlediğiniz gecemizi tüm devrimci coşkumuzla selamlıyoruz.

Emperyalist-kapitalist rejimin yapısal bunalımının açıkça görüldüğü bir dönemden geçiyoruz. Bu bunalım, dünya işçi ve emekçilerinin üzerindeki kölelik prangalarını kalınlaştırıyor, onları açlık ve sefalet koşullarına mahkum ediyor.

Türkiye burjuvazisi de krizinin tüm yükünü işçi ve emekçilere yüklüyor. İşsizlik ve yoksulluk ile Türkiye işçi sınıfının hayatını cehenneme çeviriyor. Mazlum Kürt halkı üzerinde uyguladığı geleneksel imha ve inkar politikasını "demokrasi" maskesiyle sürdürüyor.

Bu koşullarda "Ya barbarlık, ya sosyalizm!" ikilemi kendisini daha yakıcı bir biçimde hissettiriyor. Barbarlıkta sınır tanımayan kokuşmuş burjuva düzeni, kendi çöküşünü de hızlandırıyor. Tam da bu noktada, burjuvazinin mezar kazıcısı proletaryanın tek silahı olan devrimci örgüt ihtiyacı kendisini gösteriyor.

Tarih sahnesine çıkışından beri bu ihtiyacı gidermeyi ilk hedef olarak belirleyen komünistler, bu iddialarına uygun ideolojik-politik çizgi ve konumlanışlarıyla Parti'yi örgütlemiş, şimdi de Parti ile devrimi örgütleme hedefine kilitlenmiş bulunuyorlar.

Partimiz, proleter devrimin biricik güvencesidir. Çünkü O, yolunu proletarya sosyalizminin ışığıyla aydınlatıyor. Tüm tasfiyeci cereyanlara rağmen, illegal-ihtilalci örgütü her geçen gün daha da güçlendiriyor. Bir zamanlar düşmanın "kurdurtmayacağız, kursanız da yaşatmayacağız" dediği Parti, geride bıraktığı 11 yıl ve bu süreye sığdırdığı üç kongre

ile bilimsel sosyalizmin bayrağını layığıyla taşıdığını dosta düşmana göstermiş bulunuyor.

Bursa'dan komünistler olarak, Parti bilinci ile mücadele bayrağımızı yükseltiyoruz. Orak-çekiçli kızıl bayrağımızın ülkenin her yerinde dalgalanacağı günlerin özlem ve inancıyla hepinizi selamlıyoruz.

Yaşasın proletarya sosyalizmi!
Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

Bursa'dan Komünistler

Parti, sınıf, devrim!

Yoldaşlar, dostlar!

Partimizin 11. yılı vesilesiyle gerçekleştirmiş olduğunuz bu onurlu geceyi saygıyla selamlıyoruz.

Bizim bayrağımızın rengi kızıldır. Bu bayrak yüzyıllardan beri süregelen insanlığın kurtuluş mücadelesinin bize bıraktığı mirastır. Bu bayrakta *Prometheus*lar'ın, Demirci Kawalar'ın, Albert Parsonslar'ın, Mustafa Suphiler'in, Kemal Pirler'in, İbolar'ın, Mahirler'in, Denizler'in kanı vardır. Bu bayrak kanla yazılan tarihin silinmez olduğunu dosta ve düşmana gösteren Habip, Ümit, Hatice ve Hüseyin yoldaş tarafından daima en yükseklerde tutulmuştur. Yoldaşlar bayrağımızı devrimci adanmışlık, davaya bağlılık ve fedakarlıklarıyla beslemişlerdir. Bugünler bayrağımızın en yüksekte olduğu günlerdir. Tasfiyeciliğin hızla yayıldığı, parlamentarizmin adeta moda olduğu, devlet terörünün azgınlaştığı şu günlerde, bayrağımızın geçmişine ve rengine sahip çıkmak daha bir önem kazanmaktadır. Marksist-leninist ideolojinin, devrimci örgüt fikrinin, ihtilalci bakışın, sınıf devrimciliğinin Partimiz tarafından korunuyor ve geliştiriliyor olması, geçmişten devralınan bu mirasın, bu bayrağın ancak saflarımızda korumabileceğini ve güçlendirilebileceğini göstermektedir.

Düşünen ve savaşan militanlar geleneğini yaratanların yoldaşları olarak bayrağımızı tüm bedeller pahasına en yükseklerde tutacağımızı buradan bir kez daha ilan ediyoruz.

Yakın zamanda toplanan TKİP 3. Kongresi'ni de bu vesileyle selamlıyoruz.

Parti, sınıf, devrim!
Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Şan olsun TKİP'nin 3. Kongresi'ne!

Kartal'dan Komünistler

Yeni Ekimler için yürüyoruz!

Zaman devrime akıyor, tarihin kızıl sayfaları yazılmaya devam ediyor. Geçmişimiz geleceğimize yol gösteriyor, düşenlerimiz umut tohumlarımızı toprağa serpiyor. Yeniden yeniden filizleniyor, insanoğlunun büyük savaşına hazırlanıyoruz. Barbarlığın karşısına dikilecek işçi sınıfı ordusunu topluyoruz. Zaferlerin coşkusunu yaşayarak, yenilgilerin derslerini bir an bile aklımızdan çıkartmadan ateşi harlıyor, demire şekil veriyoruz. Tankları, topları bertaraf edecek kılıçlarımızı demirci tezgâhlarında dövüyor, inancımızı keskinleştiriyoruz.

Tarihin kızıl sayfaları içinde Lyon işçileriyle birlikte ayaklanmaya katılıyor, "Çalışarak yaşamak ya da savaşarak ölmek!" diye haykırıyoruz. *Komünist Manifesto*'nun dizgisini yapıyor, *Kapital*'in nüshalarını çoğaltıyoruz. Paris Komünarları'yla birlikte barikatı güçlendiriyor, kundura tezgâhında Enternasyonal'in ilk dizelerini yazıyoruz. 1905'te Petersburg'ta greve çıkıyor, vardiya çıkışı işçilere sesleniyoruz. 1917 Ekim'inde düşleri gerçek kılan en büyük eylemimizi hayata geçiriyor, buzu kırıp yolu açanlarla omuz omuza yürüyoruz. Lenin'in inançlı gözlerine bakarak konuşmasını coşkuyla dinliyoruz: *"Bugüne değin çocuklarımızın göreceği günlerden masaldaymışçasına söz açılırdı. Ama şimdi yoldaşlar, temelini attığımız sosyalist toplumun bir düşler ülkesi olmadığını açık seçik görüyorsunuz. Çocuklarımız daha büyük bir çabayla bu yapıyı yükselteceklerdir."*

Bugün sınıfla birlikte nefes alıyor, sınıfın bağrında güçleniyoruz. Ekim'in gösterdiği yoldan Yeni Ekimler için yürüyoruz. Ve söz veriyoruz; tarihin kızıl sayfaları başlatılan büyük yürüyüşün zaferini de yazacaktır.

Ekim Devrimi'nin 92, Partimizin 11. yılını, 3. Kongre'mizin kattığı güç ve moralle birlikte

coşkuyla kutluyor, gecenizin başarılı geçmesini diliyoruz.

Yaşasın devrim ve sosyalizm!
Yaşasın TKİP!

Pendik'ten Komünistler

Şan olsun 11. yılında TKİP'ye!

Merhaba dostlar, yoldaşlar!

Emperyalist-kapitalist sistem içinden geçmekte olduğumuz dönemde bunalım içinde debeleniyor. Bu bunalımı atlatarak sömürü sisteminin devamını sağlamak için ise işçi ve emekçilere yönelik saldırılarını yoğunlaştırarak arttırıyor. Kapitalizm yaşamış olduğu bunalım işçi ve emekçileri ve dünya halklarını açlığa, sefalete ve yeni yıkımlara mahkum ediyor.

Kriz içerisinde debelenen Türkiye kapitalizmi de krizin bedelini işçi ve emekçiler ödetmek için tüm imkanlarını seferber etmiş bulunuyor. Krizi fırsata çevirmeye çalışan kapitalistler sıfır zam dayatmasından ücretlerin düşürülmesine, ücretsiz izinlerden işten atmalara, sosyal güvence hakkının tasfiyesinden örgütsüzleştirmeye kadar bir dizi saldırıyı adım adım hayata geçiriyor.

Sınıfa yönelik kapsamlı saldırıları hayata geçiren sermaye devleti, bir yandan da devrimci mücadeleyi ezmek için var gücüyle çalışıyor. Faaliyeti engellemeye yönelik faşist saldırılardan gözaltı ve tutuklama terörüne kadar birçok yol ve yöntemi kullanıyor.

Sermaye devletinin AKP eliyle yürüttüğü ikiyüzlü Kürt açılımı yaygarası eşliğinde Kürt halkına yönelik saldırılara her geçen gün bir yenisi ekleniyor. Devletin resmi politikası olan inkar ve imha politikasına farklı maskeler giydirilerek Kürt halkı teslim alınmaya çalışılıyor.

Dünyada ve Türkiye'de yaşanan gelişmeler devrimin aciliyetini her geçen gün daha da yakıcı bir biçimde hissettiriyor. Bundan 92 yıl önce gerçekleşmiş olan Ekim Devrimi dünya proletaryasına ve ezilen halklara ışık tutmaya devam ediyor. Ekim Devrimi 92. yılını geride bırakırken, yeni Ekimler'in partisi 3. Kongresini toplamış olarak 12. mücadele yılına adım atıyor.

Burjuva gericiliğinin hakim olduğu Türkiye topraklarında, 22 yıldan beri karşısına çıkan tüm zorluklara karşı amansız bir mücadele yürüten komünist hareket, partili mücadelede 11 yıldan beri sınıfı partiye kazanarak partiyle devrimi kazanmaya doğru yürüyor. Ve bunu tasfiye rüzgarlarının estiği, liberal savrulmaların yaşandığı, devrimci örgütlerin bir bir reformizm batağına saplandığ ve yasalcılığın devrimci örgütün önüne geçtiği bir Türkiye'de illegal ihtilalci örgütten ve çalışmadan ödün vermeden gerçekleştiriyor. Attığı her adımda devrimci örgütü güçlendirmeyi hedefliyor.

Bizler de komünist partisi saflarında savaşan militanlar olarak, partimizin göstermiş olduğu yolda adım adım ilerliyor ve çalışma yürüttüğümüz bölgede tüm gücümüz ve enerjimizle partiyi sınıf içerisinde güçlendirme hedefiyle hareket ediyoruz. Çalışmalarımızı fabrikalarda ve sanayi havzalarında ilmek ilmek örerek yeni güçlere ulaşıyoruz. Partimizin burjuvazinin sınıf egemenliğine karşı açmış olduğu savaş bayrağını kendi bulunduğumuz alanda daha da yükseklere taşımak için tüm güç ve olanaklarımızı seferber ediyoruz.

Türkiye işçi sınıfının ve ezilen halklarının tek kurtuluş şansı olan devrim ve sosyalizm mücadelesini daha da ileriye taşımak için saflarımızı sürekli illegal ihtilalci bilinç çerçevesinde eğiterek güne yükleniyor ve geleceği kazanmaya yürüyoruz.

Buradan bir kez daha yinelemek istiyoruz: Sermayenin sınıf egemenliği son bulup kapitalizmin burçlarına kızıl bayrağımız dikilene dek, devrim ve sosyalizm mücadelesinde kararlı adımlarla ilerlemeye devam edeceğiz.

Ekim Devrimi'nin 92., Partimizin 11. kuruluş yılında yurtdışında gerçekleştirmiş olduğunuz "Kapitalizm krizde! Çözüm sosyalizmde!" gecesini Ümraniye'den komünistler olarak tüm devrimci coşkumuz ve heyecanımızla selamlıyoruz.

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Yaşasın devrim ve sosyalizm!
Şan olsun 11. yılında TKİP'ye!

Ümraniye'den Komünistler

Partiyi kazandık, partiyle kazanacağız!

Yoldaşlar,

Şanlı Ekim Devrimi'nin 92., Yeni Ekimlerin Partisi'nin 11. yılında düzenlenen "Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!" şiarlı etkinliği Genç Komünistler olarak kavganın ve 3. Parti Kongresi'nin coşkusuyla selamlıyoruz.

Kapitalist sistem yaşadığı krizin faturasını işçi ve emekçilere kesmeye çalışırken; bizlere sömürüden, sefaletten, kan ve gözyaşından başka bir şey veremezken, gençliğe de tüm bunların yanı sıra geleceksizlikten başka bir şey vaat etmemektedir.

Gençliğin gelecek özlemleri bastırılmaya çalışılmaktadır. Yeri gelmekte hayaller yaymaktadır, yeri gelmekte baskılarla sindirmeye çalışmaktadırlar. Apolitizasyon, yozlaşma, örgütsüzlük ve bireycilik kapitalist sistemin gençliğe dayattıklarıdır.

Tüm bunların karşısında birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi hedefi ile hareket eden genç komünistlerin sorumluluğu ortadadır. Partimiz bunu yıllar öncesinden tüm açıklığı ile saptamıştır: *"Komünist gençliğin mücadelenin bütün dönemlerini ve alanlarını kesen en öncelikli görevi, gençlik içinde proletarya sosyalizminin/işçi sınıfı devrimciliğinin bayrağını yükseltmek, ideolojide, politikada, değerler sisteminde ve nihayet belirleyici bir alan olarak pratik mücadelede bunu layıkıyla temsil etmeyi başarabilmektir. Bu başarılamadığı sürece, komünist gençliğin gençlik hareketi içindeki özel konum ve misyonundan söz etmenin herhangi bir anlamı kalmaz ve bu durumda sözünü ettiğimiz önderlik misyonu zaten yerine getirilemez."*

Bu tespit tüm güncelliğini korumaktadır. Bugüne kadar bu sorumluluk ve bilinçle hareket eden genç komünistler bundan sonra da bu bakışı koruyacaklardır.

Gençlik sorununun çözümü bu düzenin yıkılmasında olduğu içindir ki, gençlik bu düzeni yıkabilecek sınıfın safında yerini alacaktır. Gençliğin gelecek özlemine, devrim ve sosyalizm özlemine ancak işçi sınıfı yanıt olabilir. Gençliğin devrimci eylemi işçi sınıfının devrimci eylemiyle bütünleştiği ve onun arkasından aktığı ölçüde bir sonuç doğurabilir.

"Devrimci gençliğin sonu gelmez bir ısrarla sürdürdüğü tutarlı bir dünya görüşü arayışını ancak proletaryanın dünya görüşü, Marksizm-Leninizm, karşılayabilir. Devrimci gençliği tutarlı bir dünya görüşüyle ancak proletaryanın komünist sınıf partisi eğitip donatabilir."

"Komünistler ve sınıf bilinçli işçiler proletarya sosyalizminin gerçek sınıf bayrağını yükseltebildikleri ölçüde, gençliğin ön saflarından bu bayrağın altına akacak önemli güçler bulacaklardır..."

Gençliğin de bu yoldan başka kurtuluş yolu yoktur. Genç komünistler buna uygun bir örgütlenme, politika ve pratik içinde mücadeleyi büyütecektir.

Bu da ancak her açıdan daha güçlü bir komünist gençlik örgütlenmesi ile olanaklıdır. Bunun en temel ayaklarından birisi devrimci-militan kimlikte katedilecek mesafedir. Bu da her bir genç komünistin partiyle arasındaki mesafeyi kapatmada göstereceği ısrar ve çabadır. Bu çaba partiyi gençlik içerisinde var etme çabasıdır.

Bu çaba mücadeleyle, partiyle ve devrim ve sosyalizm davasıyla bütünleşme çabasıdır. Nasıl ki partinin önünde sınıfı partiye, partiyle devrimi kazanma hedefi varsa, biz genç komünistlerin de bu hedefe uygun hareket etme, gençliği partiye, devrime, sosyalizme kazanma hedefi bulunmaktadır.

Bundan 92 yıl önce buzu kırıp yolu açan Rus proletaryası gerçekleştirdiği şanlı Ekim Devrimi ile ilk proleter devrimi gerçekleşmişse, bundan 22 yıl önce komünist hareket bu topraklarda ortaya çıkmışsa, 11 yıl önce "On yıl önce söz vermiştik; bu sözümüzü tuttuk. Partiyi kazandık! Şimdi sıra devrimde! Tarih bu sözümüzü tuttuğumuza da tanıklık edecektir" diyerek, devrim tarihimizde bir kilometre taşı olan TKİP'nin kuruluşu ilan edildiyse, tarih bu topraklarda yükselecek proleter devrimin zaferine de tanıklık edecektir.

Zafere ulaşacak proletaryaya öncülük edecek Yeni Ekimler'in Partisi'ni bu etkinlik vesilesiyle bir kez daha selamlıyoruz.

Partiyi kazandık, partiyle kazanacağız!

Gençlik partiye, devrime, sosyalizme!

Genç Komünistler

Geleceği kazanacağız!

Bu topraklarda 11 yıl önce devrim ve sosyalizmin güncelliğini, tarihsel olarak haklılığını savunacak olan bir tohum atıldı. Bu tohum her türlü fırtınaya, zorlu ve çetin siyasal atmosfere rağmen işçi sınıfıyla bütünleşme iradesiyle birlikte serpildi. Proleter sosyalizmin, işçi sınıfının iktidar mücadelesinin sarsılmaz bir temsilcisi oldu. Dost düşman tanıktır, bu gencecik fidanın marksist-leninist çizgide ısrarla sınıfın içerisinde kökleşerek büyümesine. Küçük bir tohumla başladığı siyasal yaşamında şimdi o, sınıfın devrimci programıyla, çelikten örülmüş sarsılmaz yapısıyla, ideolojisiyle bugünden geleceğin toplumunun tartışmasız bir şekilde güvencesidir. O, kokuşmuş ve çürümüş kapitalist düzenin karşısında işçi sınıfının devrimci iktidar mücadelesinin bayrağı olarak dostun düşmanın önünde en yükseklerde dalgalanmaktadır.

Tasfiye ve yılgınlığın hakim olduğu bir dönemde bu bayrağı sımsıkı kavrayarak bugüne taşıyan parti, işçi sınıfının devrimci siyasal temsilcisi olarak dimdik ayaktadır. Devrimci çizgi, devrimci örgüt, devrimci sınıf onda, Parti'de somutlanmaktadır. Toplam devrimci miras sahipsiz değildir. Bu anlamıyla güvenimiz tamdır.

Bilinir ki karanlığın en yoğun anı sabahı muştular. Her yeni kongre gelecek güzel günleri kazanma irade ve azmimizi güçlendirmekte, umudu büyütmektedir.

Güzel günleri kendi ellerimizle kuracağımız geleceği kazanma mücadelemize selam olsun!

Zindandan sınıf devrimcileri

Alaattin yoldaş yaşıyor!

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin 92. ve Partimizin 11. yıldönümünü selamlayan, devrim ve sosyalizm şiarlarımızı işçi sınıfı ve emekçilere taşıdığımız faaliyetimizi, tüm coşku ve inancımızla başlattık. Bu süreçte açıklanan III. Kongremizin coşkusu ve gücüyle bölgemizde fabrika duvarlarını, sanayi havzalarını, emekçi semtlerini ve ana caddelerini partimizin şiarlarıyla donatıyoruz.

Afişlerimizle, yazılamalarımızla Ekim Devrimi ve Partimizin yıldönümü ile III. Kongre'mizi selamlıyor, işçi sınıfını partimizin saflarına çağırıyoruz. Kararlı ve emin adımlarla devrim ve sosyalizm yürüyüşümüzü sürdürüyoruz. **"Şan olsun TKİP III. Kongresi'ne!"**, **"Parti, sınıf, devrim! /TKİP III. Kongresi"**, **"Ekim Devrimi 92, TKİP 11. yılında! Sosyalizm kazanacak!"**, **"Barış sosyalizmle gelecek, Kürt halkına özgürlük!"**, **"Güne yükleniyor, geleceğe yürüyoruz!"** şiarlı ve TKİP imzalı afişlerimizle Gülsuyu, Karlıktepe, Topselvi, Uğur Mumcu, Kurfalı, Aydos, Sülüntepe, Kurtköy Sanayi, Ramazanoğlu ve E-5 hattını donattık.

Faaliyetlerimiz sırasında faşist sermaye devletinin Esenyurt'ta Alaattin Karadağ yoldaşı katlettiği haberini aldık. Sermaye devleti bir kez daha kanlı yüzünü göstermiş, devrim ve sosyalizm mücadelemizde kararlı ve her geçen gün güçlenen adımlarımızı katletmekle engelleyebileceğini sanmıştı. Tıpkı Ulucanlar'da yaptığı gibi... O zaman da yanıldılar şimdi de yanılıyorlarlar. Alaattin yoldaşın katledilme haberiyle birlikte nasıl ki duvarları kızıla boyadık ve yoldaşın ölümsüzlüğünü haykırdıysak, tarih şehit yoldaşlarımızın uğruna canlarını verdikleri mücadelenin zafere ulaştığına da tanıklık edecektir.

Büyük bir kin ve öfkeyle gerçekleştirdiğimiz ***"Alaattin yoldaş ölümsüzdür!", "Katil devlet hesap verecek!", "Alaattin yoldaş yaşıyor, parti savaşıyor!"*** şiarlı yazılamalarımızla Karlıktepe, Kurfalı ve E-5 hattında yoldaşımızı selamladık, katil devleti lanetledik. Alaattin yoldaşı devrimimizin başkentinden kızıl sloganlarımızla uğurladık.

Anadolu Yakası'ndan Komünistler

Tek seçenek sosyalizmdir!

Sömürü, eşitsizlik ve baskıya dayanan kapitalizm 20. yüzyıl boyunca tüm insanlığa ağır yıkımlar yaşattı. Savaşlar, bunalımlar, faşizm, beyaz terör, ulusal boğazlaşmalar, doğanın çok yönlü tahribi bunun ifadesi oldular. Şimdi 21. yüzyılın ilk on yılındayız ve kapitalizmin doğasından kaynaklanan tüm sorunlar yerli yerinde duruyor. Üstelik daha da ağırlaşmış olarak. Kapitalizm tüm insanlığı telafisi zor yeni büyük yıkımlarla tehdit ediyor.

Kapitalizm döne döne krizler üreten bir sistemdir, bu onun doğasından kaynaklanmaktadır. Güncel kriz bunun yeni bir ifadesidir. Kapitalizmin krizleri beraberinde yoksulluk, işsizlik, daha da ağırlaşmış sosyal sorunlar getirirler. Baskı ve terörün artması, polis rejimi, faşizm, ırkçılık ve nihayet savaşlar, bunları tamamlar. Kapitalizmin 20. yüzyıl tarihi bunun kanıtıdır. Gelişmelerin bugünkü seyri ise bunun yeni bir doğrulanmasıdır.

Girmiş bulunduğumuz yüzyılın yeni bir bunalımlar ve savaşlar dönemi olacağı daha şimdiden kesinlik kazanmıştır. Yeni yüzyılın daha şu ilk on yılında bir dizi bölgesel savaşla yüzyüze kaldık. Şimdi de tüm kapitalist dünyayı saran ve sarsan ekonomik bunalım gerçeği ile yüzyüzeyiz. Bu gelişme çizgisi bize 20. yüzyılın başlangıç dönemlerini hatırlatmaktadır. İnsanlık 20. yüzyıla bunalımlar ve savaşlar ile girmişti. Emekçiler ve ezilenler dünyasının buna yanıtı ise devrimler olmuştu. Bugün yaşamakta olduğumuz sürecin gelecekteki yeni halkası da kesin olarak bu olacaktır. İşçi sınıfı ve emekçiler dünyası kapitalist barbarlığın karşısına bir kez daha devrimin ve sosyalizmin kızıl bayrağı ile çıkacaklardır. Kapitalizmin insanlığı barbarlık içinde çöküşe sürüklemesine seyirci kalmayacaklardır.

Tarihin ve bilimin ışığında biliyoruz ki, kapitalizm sonu gelmez krizler içinde debelense de, kendiliğinden yıkılmayacaktır. O ancak işçi sınıfının devrimci önderliği altında birleşmiş emekçilerin örgütlü gücüyle yıkılabilir. Büyük Sosyalist Ekim Devrimi bunun önünü açmış ve yolunu göstermiştir.

Kapitalizmin onulmaz çelişkilerinin nesnel koşullarını olgunlaştırdığı devrimleri başarıya ulaştırmak bir örgütlü devrimci hazırlık işidir. Hazırlık ise herşeyden önce devrimci sınıf partisi demektir. Devrimci bir dünya görüşüne dayanan ihtilalci bir işçi sınıfı partisi olmadan devrimin zaferi olanaksızdır. İşçi sınıfı içinde derinlemesine kök salmış böyle bir parti, devrimci süreci başarıyla ilerletmenin ve devrimi zaferle taçlandırmanın olmazsa olmaz koşuludur.

TKİP, bu bilincin ve bunun yolgösterdiği pratiğin ürünü olarak, Türkiye topraklarındaki böyle bir hazırlığın ifadesidir. O, gelip geçici gündelik başarılar peşinde değildir. O, devrimin fırtınalı günlerine çok yönlü bir hazırlığın içindedir. Büyük bir inat ve kararlılıkla Türkiye'nin devrimci geleceğini hazırlamakta, Türkiye'nin devrimci geleceğine hazırlanmaktadır.

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!

(Partinin 11. Yıl etkinliği için hazırlanan el ilanının metnidir...)